أَوْرَادِ فَتْحِيَّة

АВРОДИ ФАТҲИЯ

ЗИКР ВА ДУОЛАР МАЖМУАСИ

Музаффар КОМИЛОВ

«АВРОДИ ФАТҲИЯ»

ЗИКР ВА ДУОЛАР МАЖМУАСИ

(қайта ишланган учинчи нашр)

«HILOL-NASHR»
ТОШКЕНТ
2020

УЎК 28-534.3
КБК 86.38
А-23

«Авроди фатҳия»нинг 1900 йили Тошкентда чоп этилган арабча нусхасидан ўзбек тилига таржима қилишда яқиндан кўмак берган қўқонлик **Носиржон ҳожи ўғли Фазлиддин ҳожи** ва рафиқалари **Маҳфузахон Нўъмонхон тўра қизи**га ўз миннатдорчилигимни изҳор этаман.

Мазкур рисолада аждодларимиз доимий равишда қўллаб келган вирдларнинг (авродларнинг) кенг тарқалган нусхаларидан бири тақдим этилмоқда. Вирдлар асосан нафл (қўшимча) ибодатлар таркибига кирган бўлиб, улар суфийлар ва умуман инсонларнинг руҳларини поклашда, маънавий юксалишларида хизмат қилган. Бугунги кунда ҳам миллий ва диний меросимизни тиклашда «Авроди фатҳия» каби рисолалар муҳим ўрин тутади ва тақдим этилаётган нашр исломшунос мутахассислар ҳамда барча қизиқувчи китобхонлар эътиборини ўзига жалб этади, деган умиддамиз.

Тақризчи: ***Бахтиёр Бобожонов***
тарих фанлари доктори

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2020 йил 17 июндаги 3359-рақамли хулосаси асосида чоп этилди.

А–23 **Музаффар Комилов**
«Авроди фатҳия» – зикр ва дуолар мажмуаси.
Т.: «Hilol-Nashr», 2020. – 96 б.

УЎК 28-534.3
КБК 86.38

ISBN 978-9943-6458-2-0

© Музаффар Комилов
© «HILOL-NASHR» нашриёти, 2020.

МУҚАДДИМА

Сўнгги даврларда узоқ Шарқ мамлакатлари, Жанубий ва Ғарбий Африка, Европа, ҳатто Америкада ҳам суфийлик тариқатлари фаолият кўрсатаётганлиги маълум бўлмоқда. Жумладан, мамлакатимизда ҳам мутасаввиф олимларга, хусусан, тасаввуфга бўлган қизиқиш ортди.

Маълумки, тасаввуф мусулмонларнинг ахлоқий таълим тарбияси билан шуғулланувчи бир жамият бўлиб, ҳам инсоннинг нафсини тарбиялайди, ҳам жамиятда кишининг бошқалар олдидаги бурчи ва масъулиятини орттиради. Тасаввуф, бир жиҳатдан шахснинг Яратувчига, ўзига, яшаб турган жамиятдаги муҳитга ва ҳатто барча махлуқотга нисбатан юксак муносабатини акс эттирувчи бир тариқатдир. Хожа Юсуф Ҳамадоний, Абдулхолиқ Ғиждувоний, Хожа Аҳмад Яссавий ва Хожа Баҳоуддин Нақшбанд каби буюк мутасаввифлар олимларнинг ирфоний ҳамда тарбиявий даражаларини оширишда муҳим роль ўйнадилар.

Манбаларда келтирилишича, баъзи мусулмонлар калом ва мантиқ илмларига оид турли кўринишдаги тортишувлардан, қуруқ баҳслардан ўз қалбларини сақлаб, Аллоҳ таолонинг муҳаббати йўлида зуҳд ва тақвони ўзларига касб қилиб олдилар. Бу каби кишиларга "суфий" деб ном берилди. Ислом динида биринчи суфий номини олганлардан Абу Ҳошим Шомий (ваф. 160/776-77), тасаввуф усулига илк марта шарҳ берган киши Имом Моликнинг шогирди Зуннуни Мисрий (ваф. 256/869-70), минбардан туриб, мусулмонларни биринчи маротаба тасаввуфга чақирган зот Абу Бакр Шиблий (ваф. 334/945-46), тасаввуф усулини кенгайтириб, тартибга солган киши Жунайд Бағдодий (ваф. 398/1007-08) эди. Аёллардан дастлабки суфий Робиа Адавиядир (ваф. 135/752-53). Умуман олганда, тасаввуфнинг ривожланиш йўли ислом тарихининг ажралмас бир бўлагидир.

VIII-IX асрдан эътиборан юзага келган тасаввуф ҳаракати тез орада Ислом динининг ҳар тарафга ёйилишида муҳим ўрин тутди. Диний қадриятларни шахс ва жамият ҳаётига энг барқарор шаклда жо этиб, амалий турмушга айлантириш учун ҳаракат қилган суфийлар илк даврларданоқ дин арконларини тарғиб этишга катта аҳамият бердилар. Улар ислом етиб бормаган халқлар орасига кириб, ўзига хос таъсирли йўллар билан диний аҳкомларни тушунтирдилар. Исломнинг тарқалиш жуғрофиясига назар солсак, Эрон, Хуросон, Ҳиндистон, Марказий Осиё, Кавказ, Онадўли, Болқон, Шимолий Африка

каби кўплаб минтақа халқларининг мусулмонлашувига суфий дарвешлар муҳим ҳисса қўшганликларига гувоҳ бўламиз. Яна бир эътиборга лойиқ жиҳати шундаки, Ислом асосларини тасаввуф намояндалари воситасида таниб, ўрганган жамиятларда диний турмуш тарзи мустаҳкам ўрнашиб, чуқур илдиз отган. Бунга мутасаввифларнинг дин қоидаларини тушунтиришдаги самимиятлари, қўллаган усулларининг жозибадор ва инсонпарварлиги кучли таъсир кўрсатган. Исломни ташвиқ этишга бу қадар аҳамият берган тасаввуф ва тариқат вакиллари бошқа миллатлар қатори туркий халқларнинг ҳам исломий маърифатдан баҳраманд бўлишларига беқиёс ҳисса қўшганлар. Туркийлар билан дастлаб IX-X асрларда алоқа боғлаган суфийлар Ҳирот, Нишопур, Марв, Бухоро, Фарғона каби марказий шаҳарларда қизғин фаолият кўрсата бошлаганлар. XII-XIII асрга келиб, Марказий Осиё уларнинг саъй-ҳаракатлари билан тасаввуф ва тариқат илмининг марказига айланди. Шаҳар ва қишлоқ аҳли, камбағал-дан тортиб бойу ҳукмдорга қадар бўлган турли тоифа вакиллари улуғ мутасаввифларнинг маънавий таъсирида бўлдилар. Яссавия, кубравия, нақшбандия каби йирик тариқатлар ана шу давр маҳсули ўлароқ Марказий Осиёда бунёд этилган илк Ислом тариқатларидир. Мўғул истилоси пайтида қийин аҳволда қолган халқ бу тариқат вакилларининг ҳаракатлари туфайли маънавий таскин топган.

Мусулмон оламининг шарқий чегараси ҳисобланган Марказий Осиёда тасаввуфий фаолият қизғин да-

вом этиши натижасида дастлаб яссавийлик ва кубравийлик, кейинроқ нақшбандийлик тариқатлари юзага келди. Мусулмон аҳоли бу тариқатларнинг моддий ва маънавий муҳофазаси остига кирдилар. Тарихчи Арнольднинг ёзишича, мўғуллар истилоси туфайли қаттиқ қўрқув ва қийинчиликка гирифтор бўлган халқлар тариқатларни ўзлари учун руҳий тасалли манбаи сифатида эътироф этдилар. Бу даврларда Марказий Осиё халқлари пиру муршидларнинг даъватлари билан тариқат мухлисларига айландилар.

Барчамизга маълумки, қалам аҳли узоқ даврлар мобайнида тасаввуф ва тариқатлар мавзусида араб, форс ва туркий тилларда кўплаб илмий, адабий, тарихий ва маноқибий асарлар ёздилар. Тафаккурдан қаламга ўтган бундай асарлардан бугунги кунда жуда оз қисмига эгамиз, холос. Бу шахслар ўша даврлардаёқ ўзлари яшаб турган ҳудудларнинг маънавияти, маданияти, санъати ва фалсафасига сезиларли таъсир кўрсатиб келганлар. Уларнинг асарлари Хитойдан Мисргача, Истанбулдан Ҳинд океани соҳилларига қадар кенг бир минтақада қўлма-қўл бўлиб мутолаа этиларди. Бугунга келиб, уларнинг ёдгорликлари воқеа-ҳодисалар гирдобида йўқ бўлиб, унутилиш арафасига келиб қолган. Дунёқарашларнинг энг нодир намуналари дунё кутубхоналарининг турли бурчакларидаги мажмуалар орасида, назар ва эътибордан узоқ ҳолатда қолиб кетмоқда.

ҚАЛБИНГГА ҚУЛОҚ СОЛ!

Тун қоронғисида Аллоҳга ибодат қил
ва саҳарда ундан раҳм-шафқат сўра.
Ҳофиз

Инсонни комиллик сари етаклайдиган, унинг қалбига малҳам, даво бўлгувчи амаллардан бири зикрдир. Зикр ҳар куни маълум вақт ичида Аллоҳни ёд этиб, ибодат қилмоқдир. Олим ва орифлар томонидан махсус зикрларнинг бир қисми белгилаб қўйилган бўлиб, улар зикр этувчиларнинг хоҳиш-иродасига ҳавола этилади. Бу зикрларнинг вақти, сони, шакли ва уларни бажариш услуби **«Аллоҳни кўпроқ зикр қилинг!»** амрига кўра, орифларнинг ижтиҳодига таяниб белгиланади. Вирд эса ҳар куни маълум вақт ичида бажариш учун белгиланган вазифалардир. Улар «Аллоҳу акбар», «ла илāҳа иллаллоҳ» каби зикр сўзлари ёнидаги намоз, Қуръони Карим тиловати, салавотур-Расул, тафаккур, муроқаба ва шу каби амаллардан иборатдир. Бу вазифалар динда мақталган зикрлар ва амаллар ичидан танлаб олинган.

«Вирд» сўзи луғатда қуйидагича талқин этилади: *вирд* – ҳар кунги меҳнат ёки доимий иш ва мажбуриятлар мажмуидир. Бу сўз кундалик ибодатлар маъносини ҳам англатиши мумкин.

Суфийлик атамашунослигида вирд Қуръони Карим сураларини, ҳадисларни, маълум бир сўз ва ибораларни белгиланган вақтда такрорлаш демак-

дир. Улар устоз рухсати билан ва ички покизаликка (тозаликка) риоя этган ҳолда ўқилади. *Вирд* – нафақат Аллоҳни эслаш, балки Ундан гуноҳларни кечиришни илтижо қилишдир.

Қуръони Каримда вирднинг маъносини очиб берувчи оятлар қуйидаги мазмунда келади:

وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلٗا ٢٥ وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلٗا طَوِيلٗا ٢٦

1. «...Ва эртаю кеч Парвардигорингизнинг номини зикр қилинг! Яна кечанинг бир қисмида ҳам У Зотга сажда қилинг ва тунда узоқ (бедор бўлиб) У Зотга тасбеҳ айтинг!» (Қуръони Карим, 76:25-26).

فَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ قَبۡلَ طُلُوعِ ٱلشَّمۡسِ وَقَبۡلَ غُرُوبِهَاۖ وَمِنۡ ءَانَآيِٕ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡ وَأَطۡرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرۡضَىٰ ١٣٠

2. «...Қуёш чиқишидан илгари ва ботишидан аввал Парвардигорингизга ҳамду сано айтиш билан (У Зотни) покланг – намоз ўқинг! Кеча (нинг аввалги ва охирги) вақтларида ҳамда кундуз (нинг аввалги ва охирги) тарафларида ҳам тасбеҳ – намоз ўқинг, шояд хурсанд бўлурсиз». (Қуръони Карим, 20:130).

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمْ
رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا۟ قَلِيلًا مِّنَ
ٱلَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِٱلْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

3. «...*Албатта, тақводор зотлар* (у Кунда) *Парвардигор ўзларига ато этган нарсаларни* (ажр-мукофотларни) *қабул қилган ҳолларида жаннатлар ва булоқлар устида бўлурлар. Зеро улар бундан илгари* (яъни ҳаёти-дунёдалик чоғларида) *чиройли амаллар қилгувчи эдилар. Улар кечада озгина* (фурсатгина) *кўз юмар эдилар. Ва саҳарларда улар* (қилган саҳву хатолари учун Парвардигордан) *мағфират сўрар эдилар*». (Қуръони Карим, 51:15 – 18).

Баъзи суфий шайхлар вирд амалиётини шунчалик муҳим деб ҳисоблашганки, бунинг натижасида ҳатто ушбу ҳикматли сўз пайдо бўлган: «Вирдсиз варид бўлмас». Варид суфийнинг юрагида кечаётган барча туйғу ва ҳис-ҳаяжонлардан иборат илоҳий ўй-хаёллар сирасига киради. Саъдий шундай деган:

«Тун сукунатида қалбимга кираётган Сенинг варидингдан юксакроқ ҳеч нарса йўқ».

Эндигина суфийлик йўлидан кетаётганлар учун доим Аллоҳни қалбдан зикр этиш ҳолатида бўлиш мураккабдир. Кўпчилик суфийлар чалғишади, бундай ҳолатдан ноқулайлик сезишади (айниқса, ёд этиш учун етарли қобилиятга эга бўлмаганлар).

Шунинг учун турли хил вирдлар мавжуд. Улардан айримлари намоз (ҳар кунги ибодат) каби жисмоний хусусиятга эга, бошқалари овоз чиқариб айтилади. Масалан, Қуръон ўқиш ва тасбеҳ. Вирднинг бошқа турлари қалб ёрдамида амалга оширилади, масалан, фикр ва тафаккур. Шу туфайли суфийнинг ўй-фикрлари бўлинмайди, чунки у ҳар он фикр юритиш билан машғулдир. Бундан ташқари бир ҳолатдан иккинчисига ўтишнинг ўзи хотиржамлик ва осойишталик бағишлайди.

Суфийликни эндигина танлаганлар юракдан зикр этиш учун ўз фикр-хаёлларини жамлашга вақти-вақти билан қодир бўлмай қоладилар. Баъзан уринишлар тескари натижага олиб келади. Шунинг учун бундай пайтларда вирд амалиётида фикрни жамлаш яхшироқдир. Уни илгариги ҳолатдан чиқиб кетмагунча ва юракдан зикр этиш қобилияти пайдо бўлмагунча давом эттириш зарур.

Зикрни илми бор бир киши танлаб қўллайди ёки бу вазифалар билимдон устозга тобе бўлиб, унинг назорати остида бажарилади.

Ушбу зикрларни ёлғиз ўзи бажарадиган киши олим, ориф, комил ва тажрибали бўлиши керак. Акс ҳолда, ишнинг қийинчилиги, таҳликаси кўп бўлади. Чунки зикрлар фойдалари ва натижалари фарқли бўлган дорилар кабидир. Билимдон бўлмаган киши қалбга дори бўладиган зикрни танлашда адашиши, амал қилишда хато қилиши, чалкаштириши мумкин. Комил устоз маънавий касалликларнинг мутахассис

ҳакими бўлиб, қайси маънавий касалликка қандай зикр даво бўлишини яхши билади. Шунга кўра, устоз ўгитларини пухта ўрганиш тавсия этилади.

Баъзи шайхлар ва камолотга эришган суфийлар шу даражада умумийлик ҳолатига тушиб қолганларки, ҳатто баъзан улар вирддан кўра сукунатни маъқул кўришган. Бироқ ҳар қандай ҳолат одамда барқарор бўлмаганидек, бундай ҳолатдан чиққач, улар яна вирд амалиётига қайтишган. Бошқа шайхлар умумийлик ҳолатида ҳам вирдни амалга оширишда давом этишган. Улар орасида *Жунайд Бағдодийни* айтиб ўтиш мумкин. У ҳақда Хужвирийнинг «Кашфу-л-маҳжуб»ида шундай ҳикоя қилинади:

Жунайд Бағдодийнинг қариган пайтида ҳам ёшлигидаги ибодатларини такрорлаб юраверганидан ҳайрон қолган шогирдлари бир куни унга шундай дейишди: «Эй шайх, Сиз шу даражга буюк шараф ва мақом соҳиби бўлган бир инсон бўлсангиз, ҳалиям қўлингизда тасбеҳ олиб юрибсизми? Шундай ёшга етдингизки, уларнинг маълум қисмидан воз кечсангиз ҳам бўлади». Буюк ориф бунга жавобан: «Ҳа, тасбеҳ олиб юрибман. Бошида нима топган бўлсам вирд ёрдамида эришдим. У менинг ушбу мақомларга эришишим сабабидир. Шунинг учун охирда ҳам бу амалдан воз кечмайман ва уни ҳеч қачон тарк этмайман», – деган эканлар.

Доимий ибодат, яъни вирднинг асосий тамойилларидан бири шундаки, суфийнинг онги Аллоҳга қаратилган бўлиши керак. Бу жараёнда унинг ички ва ташқи дунёлари уйғунлашади. Ёлғиз қолганида ва одамлар орасида унинг диққат маркази фақат

Аллоҳда бўлади. Бунда суфий тўлалигича Аллоҳга берилади, унинг сўзлари ҳам Аллоҳ номидан айтилади ва Аллоҳга хизмат қилишга қаратилади.

Вирд турлари:

1. Намоз (ҳар кунги ибодатлар).

Суфий шайхлари анъаналарга риоя этган ҳолда намозга шундай талқин беришган, намоз – вирд турларидан энг фазилатлиси ва мавжуд амаллардан энг етуги. Намоз икки тоифага ажратилади:

а) исломда ҳар кунги беш маҳал фарз ибодатлар шариат қонуниятларига мувофиқ, мунтазам равишда амалга оширилади;

б) тавсия қилинадиган намозлар. Улар устоз рухсати билан ўқилади, шариат кўрсатмаларига мувофиқ бўлади ва маълум ҳолатлар билан боғланади.

Тавсия этиладиган намозлардан айримлари *нафл* деб аталади, бу ибодатни устоз ўз шогирдларига тавсия этиши мумкин. Шайхлар бундай ибодатни эрталабки ва кечқурунги намоз пайтида ўқиш мумкинлигини таъкидлашган. Кўпгина шайхлар нафлни шу даражада муҳим деб билишганки, уларнинг бирон-тасини ҳам ўтказиб юбормасликка ҳаракат қилишган.

Имом Бухорийнинг «Жомеъус-саҳиҳ»ида келишича:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ قَالَ...وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ،

فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ

…Агар бандам нафл *ибодатлар билан Менга яқинлашиб бораверса, Мен уни яхши кўргайман. Мен агар бирор бандамни яхши кўриб қолсам, унинг эшитмоғи учун қулоқ, кўрмоғи учун кўз, ушламоғи учун қўл, юрмоғи учун оёқ бўлгайман. (Бандам) мендан бирор нарса тиласа, тилагини раво қиламан. Мендан (бирор ёмонликдан) паноҳ сўраса, паноҳ бергайман…*

2. Тариқат вирди.

Вирднинг бу тури 2 тоифага бўлинади:

а) фарз ибодатларидан кейин ўқиладиган вирд:

– беш маҳал ўқиладиган намоздан кейин *Субҳāналлоҳ* (33 марта), *Алҳамдулиллāҳ* (33 марта) ва *Аллоҳу Акбар* иборасини (33 марта) айтиш;

– ҳар бир намоздан кейин 3 мартадан бошлаб то 100 мартагача *Лā илāҳа иллаллоҳ* иборасини айтиш;

– ҳар бир намозни ўқиб бўлгандан сўнг Оятул курсийни ўқиш;

– Қунут дуосини айтиш ҳам тавсия этилади;

– вирд амалини доимий равишда бажарувчи ва яхши амаллар қилувчи инсон такаббурлик кайфиятига тушиб қолиши мумкин. Бунда унинг юраги ғубор билан қопланади, ўй-фикрида эса уни Аллоҳдан ажратувчи юпқа парда пайдо бўлади.

Бунинг олдини олиш учун ҳар бир фарз ибодатдан сўнг суфий саждага бош эгиб, ўз ўй-хаёлларини жамлаб муроқаба ҳолатида Аллоҳга қараб қуйидаги вирдни уч, беш ёки етти марта айтиши керак:

«Йā муфаттиҳа-л-абвāб, йā мусаббиба-л-асбāб, йā муқаллибал-қулуби ва-л-абсор, йā мудаббирал-лайли ва-н-наҳāр, йā муҳаввилал-ҳāли ва-л-аҳвāл, ҳаввил аҳвāланā илā аҳсанил-ҳāл».

б) маълум вақтда ва маълум миқдорда такрорланадиган, устоз томонидан тавсия этиладиган вирдлар.

Улар қуйидагилардан иборат:

1. *Лā илāҳа иллā анта, субҳāнака иннī кунту мин аз-золимīн* («Сендан бошқа илоҳ йўқ, Сен поксан, мен ўзимга зулм қилгувчиман» (Қуръони Карим, 21:87) 110 марта айтилади.

Суфийлик нуқтаи назаридан олиб қаралганда, Юнус пайғамбар ўзининг табиатидаги «мен»и зулматида, моддий дунёда чалкашиб қолди. Ёзилишича, «Юнусий» номи билан машҳур шу вирд сабабли Юнус пайғамбар балиқ ичидан чиқариб юборилган.

Ушбу вирд ёрдамида одам ўз диққатини Аллоҳга қаратади, Аллоҳнинг тенгсиз эканлигини ва ўзининг заифлигини англаб етади. Ва шунда Аллоҳ инсонни моддий дуне кишанидан соқит қилади ва уни шариат, тариқат ва ҳақиқат нури билан ёритади.

2. *Йā Ҳаййу, йā Қайюм, йā ман лā илāҳа иллā анта, бираҳматика астағīс* («Эй Барҳаёт ва эй (азалдан то абад) қоим тургувчи (Аллоҳ), Сендан бошқа илоҳ йўқ, Сендан раҳматингла паноҳ сўрайман») 41 марта айтилади.

3. *Субҳāналлоҳи ва биҳамдиҳи, субҳāналлоҳи-л-ʻазīми* («Аллоҳ покдир ва барча мақтовлар Аллоҳникидир. Буюк Аллоҳ покдир») 100 марта айтилади.

4. *Ал-ҳамдулиллаҳи, астағфируллоҳ* («Барча мақтовлар Аллоҳга (ёлғиз Унга) тегишлидир. Мен Ундан мағфират сўрайман») 100 марта айтилади.

5. *Аллоҳумма māликал-мулки, туʼтил-мулка ман ташāʼу ва танзиʼул-мулка мимман ташāʼу ва туʻиззу ман ташāʼу ва тузиллу ман ташāʼу. Бийадикал-хойру. Иннака ʻалā кулли шайʼин қодīр. Тулижул–лайла фин-наҳāри ва тулижун-наҳāра фил-лайли ва тухрижул-ҳайя мин ал-маййити ва тухрижул-маййита мин ал-ҳаййи ва тарзуқу ман ташāʼу биғойри ҳисāб* («Эй мулку давлат эгаси бўлган Аллоҳим, Сен истаган кишингга мулк ато қилурсан ва истаган кишингни азиз қилурсан ва истаган кишингдан бу мулкни тортиб олурсан, истаган кишингни хор қилурсан. Бор яхшилик ёлғиз Сенинг қўлингдадир. Албатта, Сен барча нарсага қодирсан. (Сен) кечани кундузга киритурсан ва кундузни кечага киритурсан, ўликдан тирикни чиқарурсан ва тирикдан ўликни чиқарурсан ҳамда истаган кишингга беҳисоб ризқ берурсан») (Қуръони Карим, 3:26-27) 22 марта айтилади.

6. *Бисмиллāҳир-роҳмāнир-роҳīм, лā ҳавла ва лā қуввата иллā биллāҳил-ʻалīйи-л-ʻазīм* («Меҳрибон ва раҳмдил Аллоҳ номи билан бошлайман, куч-қудрат улуғ Аллоҳдан бошқа ҳеч кимда йўқдир») 7 марта айтилади.

7. *Ҳуваллоҳул-лазӣ лā илāҳа иллā ҳу, ‘āлимул-ғойби ваш-шаҳāдати, ҳувар-роҳмānур-роҳӣм* («Ёлғиз илоҳ Аллоҳдир, кўринадиган ва кўринмайдиган нарсаларни билгувчи Ундан бошқа илоҳ йўқдир. У меҳрибон ва раҳмдилдир»).

8. Шунингдек, суфий имконият ёки шарт-шароит бўлган вақтда Қуръони Карим сураларини такрорлаши мумкин.

Ҳақ дўстларининг асосий тамойиллари – бу зикрда муршид белгилаб қўйган рақамга диққат қилиш, тартибни ҳимоялаш, услубга амал қилиш, асл мақсадга йўналмоқ ва мана шу йўсинда қалбни уйғотиб, буюк Аллоҳ билан ҳузур-ҳаловатга етишмоқдир. Қисқаси секингина дорини ичиб, шифо топишдир. Ҳар қандай ишда услуб асосдир. Услуб ишнинг пойдеворидир. Орифлар айтганидек: «Услубсиз вусул бўлмас». Яъни, услубга амал қилмаган мақсадга эришолмайди. Ушбу йўлда мақсад Аллоҳдир. Услуб эса одобга амал қилишдир. Одоб лозим бўлган ишни қилишдир. Бу йўлда нима лозимлигини раҳбар белгилайди. Раҳбар Қуръон ва суннатдир. Олимлар Қуръон ва суннатнинг таржимонларидир. Йўловчига қолгани эса раҳбарига амал қилишдир.

Орифлар Ҳақ йўловчиларига Қуръон ва суннатдан олинган бир қанча одоб ва услубларни ўргатганлар. Ушбу услублар далил ва тажрибага таянади. Мазкур услубнинг изоҳи ичида қуйидаги саволларга жавоб излаймиз:

Зикрда сон аҳамиятлими? Ҳар ким хоҳлаган шакл, усул ва сонда қудратли Аллоҳга зикр қилолмайдими? Ғоя сонми, зикрми? Зикрдан мақсад нима? Муршидлар белгилаган зикрдан ташқари чиққан бир мурид нима учун зарар кўради? Ортиқча зикрдан зарар келадими? Зикрсиз тарбия тарбия бўлмайдими? Зикр вазифаси қачон тугайди?

Зикр умумий ва махсус бўлиб, икки шаклда қилиниши мумкин:

– *Умумий зикр* маълум вақт ва миқдор (сон) белгиламасдан, кундалик ҳаётимизда ҳар доим зикр ва фикр ҳолида қалбан Аллоҳ таоло билан бўлишдир. Бу инсоннинг илоҳий севгиси, илми, тарбияси, тафаккур қобилияти ва маънавиятига қараб ўзгариши мумкин. Инсон ётиш-туриш, емоқ-ичмоқ, уловга миниш, бирор масканга кириб-чиқиш, бир ишни бошлаш ва турли-туман вазиятларга дуч келганда лозим бўлган зикрларни айтиши ушбу қисмни ташкил қилади. Бундай зикрлар кундалик вирддан бошқача бўлиб, қилинган амалнинг одоби ҳисобланади.

– *Махсус зикр* эса вақти, сони ва шакли белгиланиб қилинадиган зикрлардир. Буларнинг бир қисмини ҳазрати Пайғамбар (соллаллоҳу алайҳи васаллам) ўргатганлар. Бизга бу зикрларни у зот ўргатганларидек қилиш вазифаси юклатилган. Айни фазилат ва фойда шунда бўлиб, аксини қилган киши хайрдан маҳрум бўлиши, ҳатто зарар кўриши мумкин.

Масалан, Пайғамбар (соллаллоҳу алайҳи васаллам) фарз намозларидан кейин ўттиз уч мартадан

«Субҳāналлоҳ», «Алҳамдулиллāҳ», «Аллоҳу акбар» зикрларини айтиш ва буни *«лā илāҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу лā шарīка лаҳ»* зикри билан тамомлар эдилар (юзга фотиҳа тортиш эса фазилат ҳисобланади). Бунга айнан амал қилиш лозим бўлади. Ушбу зикрлар намоздан кейин айтилади ва сони аниқдир. Орифлар фикрича, бу миқдордан оз ёки кўп айтиш мақсадга мувофиқ эмас. Уларни ўттиз бешга чиқарган зарар қилгани каби, ўттиз иккида тугатган ҳам зарардадир. Яъни баъзи зикрларда фазилат сонга боғланган бўлади. Сонни сақламаган киши фазилатни қочиради. Қудратли Аллоҳни зикр қилишдан зарар бўлмайди деб, бу сонни орттиришга ҳаракат қилиш тўғри эмасдир. Бу шайтоннинг ўйинидир. Чунки шайтон бандага буюрилган бирор ибодатни тамомила тарк эттиролмаса, уни исталгандан оз ёки кўп қилдириб, фазилатидан маҳрум қилдиради. Ибодатнинг асоси, Аллоҳ ва Расули томонидан буюрилгандай қилишдир.

Ислом динида вақти ва шакли белгиланган намозлар, азон, иқомат, такбирлар каби зикрлар ҳам ушбу қисмга киради. Уларни ўз ақл ва хоҳишимизга кўра орттира олмаймиз ёки камайтира олмаймиз.

Устоз тавсия этган зикрларга қаноатланмай, яхши бўлади, савоб бўлади деб, ўзига бошқа зикрлар ўйлаб топган ва фойдаланган киши бидъат қилган ҳисобланади. Бу динда бўлмаган нарсаларни яратиш демак. Бундай хатти-ҳаракат файз йўлини қирқади, эгасини гуноҳга ботиради.

Қилинган ҳар бир ишнинг хайрли бўлиши учун ният каби, амал ҳам илм, одоб ва услубга мос келиши лозим. Доримийнинг «Муқаддима»сида келтирилган ушбу мисолни яхшироқ ўйлайлик:

Тобиъун олимларидан Саид ибн Мусаййиб (раҳматуллоҳи алайҳ) бир кишининг аср намозини ўқиганидан кейин яна икки ракат намоз ўқиганини кўрдилар. Ўша одамни бундай (макруҳ) вақтда намоз ўқимаслик кераклигини айтиб, огоҳлантирдилар. Киши:

– Эй Абу Муҳаммад! Намоз ўқиганим учун Аллоҳ мени жазолайдими? – дея сўради. Саид ибн Мусаййиб:

– Намоз ўқиганинг учун эмаску-я, суннатга зид ҳаракат қилганинг учун жазолайди, – дедилар.

Ушбу мисолда бўлганидек, инсон бошқа хил ибодат қилгани учун жазоланмайди, балки устоз кўрсатган йўлига терс ҳаракат қилганлиги туфайли зарар кўради. Қилинган иш гарчи, бир тур бўлса ҳам, қоида ва услубга амал қилмаса яхшилик келтирмайди.

ЗИКРДАН АСЛ МАҚСАД НИМА?

Орифлар зикрда берилган сонга диққат қилиш билан бирга, асл мақсад сон эмас, қалб ҳузури ва ахлоқ гўзаллиги эканлигини таъкидлаганлар. Буюк ҳаким *Алоуддин Аттор* зикрдан мақсад нима эканлигини шундай изоҳлайдилар:

«Зикрда соннинг кўп бўлиши аҳамиятли эмасдир. Асл аҳамият қалб зикр этган қудратли Робби ҳузур-халоватига эришиш. Бу зикрнинг фойда бериши ва кунда асоратини кўрсатиши учун керак. Зикрнинг

таъсири аввал қалбда, кейин танада бўлади. Ҳақиқий зикр юракда Худодан бошқа ҳамма нарсани ўчиради, тозалайди. Қалбда илоҳий ишқ, тажаллий ва бирлик ҳосил бўлади. Ушбу зикр соясида инсон илоҳий тажаллийларга етишади, маърифатга эришади, илми ладун соҳиби бўлади».

Нақшбандия тариқатининг асосчиси ҳазрати *Баҳоуддин* ҳам шундай дейдилар:

«Махфий зикрда инсон, ўзлигида қудратли Аллоҳнинг бутун буюклигини ҳис қилади. Унинг тажаллийларини ҳамма нарсада мушоҳада қилади».

Орифлар айтишадики: зикрнинг сони ва шакли ўзгариши мумкин, фақат бандадан ҳеч қачон зикр вазифаси тушмайди. Бу вазифа ўлгунича давом этади. Барзах (руҳлар олами) ва охират дунёсида ҳам давом этади. Фақат зикр қанчалик юқори бўлмасин, бандадан ҳеч қайси бир ибодатни соқит қилмайди. Ҳақиқий зикр ибодатларга лаззат қўшади, қалбни қувватлантиради.

Баъзилар ҳамма нарса зикрдан иборатдек, қолган барча ибодатларни тарк этадилар. Бу катта хатодир. «Иказ ал-ҳимом» асарида келтирилишича, «Биз зикр билан етадиган жойимизга етишдик, энди… ибодатларнинг кераги йўқ. Ҳаром амаллар ҳам бизга зарар бермайди, асл мақсад қалб поклигидир» дегувчиларга буюк валий *Жунайд Бағдодий* ушбу жавобни берган эканлар: ***«Ҳа, етишдилар, лекин жаҳаннам оловига!»***

Ибн ал-Жавзийнинг «Сифат ас-сафва» асарида зилишича, суфий шайхлардан *Собит ал-Баноний* кон талвасасида ётган бир пайтда унинг ўғли отаси ёнига бориб, унга калимаи тавҳидни талқин этишини сўраб «Отажоним, лā илāҳа иллаллоҳ!» деб эслата бошлаганда, шайх ўғлига қайрилиб: «Ўғлим! Мени ўз ҳолимга қўй. Мен ҳозир кундалик вирдимни адо этиш билан машғулман», – дея жавоб берган экан.

Буюк суфий шайхларидан *Ғавс ас-соний* ҳазратлари айтганидек:

«Зикрни давом этдиринг, вирдга аҳамият беринг. Чунки қалбнинг ёлғиз давоси зикрдир... нафснинг ифлос сифатларини фақат зикр тарбиялайди».

Барча буюк инсонлар етукликка зикр ва одоб билан етишгандирлар. Бизлар ҳам ушбу шарофатдан умид қилсак, айнан шундай йўл тутишимиз лозим.

* * *

أَوْرَادٌ فَتْحِيَّةٌ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

أَسْتَغْفِرُ اللهَ العَظِيمَ * أَسْتَغْفِرُ اللهَ العَظِيمَ * أَسْتَغْفِرُ اللهَ العَظِيمَ * الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الحَيُّ الْقَيُّومُ * وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ

(Бисмил-лāҳир-роҳмāнир-роҳӣм. Астағфирул-лоҳал-‘азӣм * Астағфирул-лоҳал-‘азӣм * Астағфирул-лоҳал-‘азӣм * Аллазӣ лā илāҳа иллā ҳув-а-ҳаййул-қаййум * ва атубу илайҳи ва ас’алуҳу-т-тавба)

Улуғ Аллоҳдан гуноҳларимни кечиришини сўрайман. У Ҳаётдур, Қоимдур, Ўзидан бошқа илоҳ йўқдур. Унга тавба қиламан ва тавбамни қабул қилишини сўрайман.

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلاَمُ، حَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلاَمِ، وَأَدْخِلْنَا دَارَ السَّلاَمَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ، يَا ذَا الجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ

(Аллоҳумма анта-с-салāм ва минка-с-салāм ва илайка йаржи‘у-с-салāму ҳаййинā Роббанā би-с-

салāм ва адхилнā дāра-с-салāм табāрокта Роббанā ва та‘ālайта йā зал-жалāли ва-л-икрāм)

Парвардигоро, Сен Саломсан, саломатлик Сендандур ва у Сенга қайтади. Эй улуғлик ва каромат эгаси бўлган пок ва олий Зот, бизни саломатлик ҳовлисига йўлла. Эй улуғлик ва карам эгаси бўлган Роббимиз баракотли ва олий бўлдинг.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُوَافِي نِعَمَكَ وَيُكَافِي مَزِيدَ كَرَمِكَ، أَحْمَدُكَ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ * عَلَى جَمِيعِ نِعَمِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ

(Аллоҳумма лака-л-ҳамду ҳамдан йувāфӣ ни‘амака ва йукāфӣ мазӣда карамика аҳмадука би жамӣ‘и маҳāмидика мā ‘алимту минҳā ва ма лам а‘лам * ‘Ала жамӣ‘и ни‘амика мā ‘алимту минҳā ва мā лам а‘лам ва ‘ала кулли ҳāл)

Аллоҳим барча неъматларингни тўла қамраб оладиган ва кенг саховатингга баробар келадиган мақтов (ҳамду сано) Сенга бўлсин. Сени ўзим билгану билмаган барча ҳамдларинг билан мақтайман. Мен билгану билмаган жамики неъматларингга ва ҳар бир ҳолатда Сенга ҳамд айтаман.

* * *

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيم

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ مَن ذَا
ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا
شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ
حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ

(А‘узу би-л-лаҳи мина-ш-шайтонир-рожйм. Аллоҳу лā илāҳа иллā ҳува-л-ҳаййу-л-қаййум лā та’хузуҳу синатув валā навм лаҳу мā фи-с-самāвāти ва мā фи-л-арзи ман зā-л-лазӣ йашфа‘у ‘индаҳу иллā би-’изниҳи йа‘ламу мā байна айдӣҳим ва мā холфаҳум ва лā йуҳӣтуна бишай’и-м-мин ‘илмиҳӣ иллā бимā шā’а васи‘а курсиййуҳу-с-самāвāти ва-л-арза ва лā йа’удуҳу ҳифзуҳумā ва ҳува-л-‘алиййу-л-‘азӣм)

Аллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқдур. Фақат Унинг Ўзи бордур. У тирик ва абадий тургувчидир. Уни на мудроқ, на уйқу олмайди. Осмонлару ердаги бор нарсалар Уникидур. Аллоҳ ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз оқлай олмайди. У уларнинг (барча одамларнинг) олдиларидаги ва орқаларидаги бор нарсани билади. Ва

улар У Зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсалар-нигина биладилар. Унинг арши-курсиси осмонлар ва ер-дан кенгдир. Ва Уни осмонлар ва ерни ҳимоялаб тури-ш қийнамайди. У энг юксак ва буюкдур.

سُبْحَانَ اللهِ **- (Субҳāна-л-лоҳи)**
Аллоҳ покдир (33 марта)

اَلْحَمْدُ للهِ **- (Ал-ҳамду лиллāҳи)**
Мақтов Аллоҳга хосдир (33 марта)

اللهُ أَكْبَرُ **- (Аллоҳу акбар)**
Аллоҳ Буюкдир (33 марта)

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ваҳдаҳу лā шарīка лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду ва ҳува ‘алā кулли шай’ин қодīр)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир, ёлғиз Унинг Ўзигина бор-дир. Унинг шериги йўқдир. Барча мулк ва мақтовлар Унга хосдир. Ва У барча нарсага қодирдир (10 марта).

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Малику-л-Жаббāр)
Қудратли Подшоҳ бўлган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Вāҳиду-л-Қаҳҳāр)
Қаҳрли, Ягона Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-‘Азӣзу-л-Ғаффāр)
Кечиримли, Азиз Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْكَرِيمُ السَّتَّارُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Карӣму-с-саттāр)
Айбларни беркитувчи, Саховатли Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир (яъни, бандаларнинг кечаю кундуз қилаётган гуноҳларини беркитгувчидир).

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِي

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Кабӣру-л-Мута‘āлий)
Буюк ва Олий Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَالِقُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хāлиқу-л-лайли ва-н-наҳāри)
Кеча ва кундузни Яратувчи Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْمَعْبُودُ بِكُلِّ مَكَانٍ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Ма‘буду би кулли макāн)
Ҳар бир маконда ибодат қилинадиган Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْمَذْكُورُ بِكُلِّ لِسَانٍ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Мазкуру би кулли лисāн)
Барча тилларда зикр қилинадиган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْمَعْرُوفُ بِكُلِّ إِحْسَانٍ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Ма‘руфу би кулли иҳсāн)
Жамики яхшилик билан танилган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأنٍ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу кулла йавмин ҳува фӣ ша’н)
Ҳар куни иш амалида бўлган У Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ إِيْمانًا بِاللهِ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ӣмāнан би-л-лāҳ)
Иймон келтирилган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ أمانًا مِنَ اللهِ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу амāнан мина-л-лоҳ)
Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқдир. Омонлик Аллоҳдандир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ أَمَانَةً مِنْ عِنْدِ اللهِ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу амāнатан мин ‘инди-л-лāҳ)
Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Омонат Аллоҳдандир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ва лā ҳавла ва лā қуввата иллā би-л-лāҳ)
Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Куч ва қувват фақат Аллоҳ биландир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ва лā на‘буду иллā иййāҳу)
Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Унинг Ўзигагина ибодат қиламиз.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ حَقًّا حَقًّا

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ҳаққон ҳаққо)
Ҳақлиги ҳақ бўлган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ (деймиз).

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ймāнан ва сидқо)

Имон келтириб ва тасдиқлаб, Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ (деймиз).

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ تَعَبُّدًا وَرِقًّا

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу та‘аббудан ва риққо)

Унга ибодат ва қулчилик қилиб, Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ (деймиз).

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ تَلَطُّفًا وَرِفْقًا

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу талаттуфан ва рифқо)

Лутф ва марҳаматда (ягона бўлган) Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ .

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу қобла кулли шай’ин)

Барча нарсадан олдин (мавжуд бўлган) Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ба‘да кули шай’ин)

Ҳамма нарсадан кейин (қолувчи) Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ يَبْقَى رَبُّنَا وَيَفْنَى وَيَمُوتُ كُلُّ شَيْءٍ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу йабқо Роббунā ва йафнā ва йамуту куллу шай’ин)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Барча нарса йўқ бўлади ва ўлади. Роббимиз ўзигина боқий қолади.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Малику-л-ҳаққу-л-мубӣн)
Очиқ-равшан, Ҳақ Подшоҳ Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْيَقِينُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Малику-л-ҳаққу-л-йақӣн)
Ишончли, Ҳақ Подшоҳ Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-‘Алиййу-л-‘Азӣм)
Олий, Буюк Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ал-Ҳалӣму-л-Карӣм)
Ҳалим, Саховатли Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيم

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Роббу-с-самāвāти-с-саб‘и ва Роббу-л-‘арши-л-‘азӣм)

Етти қат осмон ва буюк аршнинг Эгаси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ أَكْرَمُ الأَكْرَمِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Акраму-л-акрамӣн)

Саховатпешаларнинг Саховатлиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Арҳаму-р-рāҳимӣн)

Раҳимдиллар Раҳимдили Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ حَبِيبُ التَّوَّابِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Ҳабӣбу-т-таввāбӣн)

Тавба қилувчилар Ҳабиби Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَاحِمُ الْمَسَاكِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Рāҳиму-л-масāкӣн)

Мискин(камбағал)лар Раҳимдили Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ هَادِي الْمُضِلّينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Ҳāди-л-музиллйн)
Адашганлар Ҳидоятчиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ دَلِيلُ الْحَائِرِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Далйлу-л-ҳā'ирйн)
Саргардонлар Маёғи Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ أَمَانُ الْخَائِفِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Амāну-л-хо'ифйн)
(Роббидан) қўрқувчиларга таскин (бергувчи) Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ غِيَاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Ғийāсу-л-мустағисйн)
Ёрдамга чақирувчиларга мадад бергувчи (фарёд этувчиларнинг оҳига етгувчи) Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-н-нāсирйн)
Ёрдам берувчиларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ الْحَافِظِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-л-ҳāфизӣн)
Сақловчиларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-л-вāрисӣн)
Ворисларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-л-ҳāкимӣн)
Ҳукм қилувчиларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-р-розиқӣн)
Ризқ берувчиларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-л-фāтиҳӣн)
(Фаровонлик эшигини) очувчиларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-л-ғофирӣн)
Кечирувчиларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Хойру-р-роҳимӣн)
Раҳмдилларнинг яхшиси Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ، وَصَدَقَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ، وَلاَ شَيْءَ بَعْدَهُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Ваҳдаҳу ва содақа ва‘даҳу ва насара ‘абдаҳу ва а‘азза жундаҳу ва ҳазама-л-аҳзāба ваҳдаҳу ва лā шай’а ба‘даҳу)
Ёлғиз Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Ваъдаси содиқ бўлиб, бандасига ёрдам берди, қўшинини ғолиб қилди, (мухолиф) гуруҳларни бир ўзи тор-мор қилди. Ундан сўнг ҳеч нарса йўқ (ёлғиз Ўзидир).

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَرِضَاءَ نَفْسِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ‘адада холқиҳӣ ва зината ‘аршиҳӣ ва ризо’а нафсиҳӣ ва мидāда калимāтиҳи)
Яратган нарсаларининг сонича, Аршининг оғирлигича, Ўзининг розилигича, сўзларининг саноғича Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ (деймиз).

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ أَهْلُ النِّعْمَةِ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Аҳлу-н-ни‘мати ва лаҳу-л-фазлу ва лаҳу-с-санā’у-л-ҳасану)

Неъмат эгаси бўлган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Фазл ва гўзал мақтов-сано Уникидир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ صَاحِبُ الْوَحْدَانِيَّةِ الْفَرْدَانِيَّةِ الْقَدِيمِيَّةِ الأَزَلِيَّةِ الأَبَدِيَّةِ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Соҳибу-л-ваҳдāнийййати-л-фардāнийййати-л-қадīмийййати-л-азалийййати-л-абадийййати)

Ёлғизлик, ягоналик, қадимийлик, азалийлик ва абадийлик соҳиби бўлган Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

لَيْسَ لَهُ ضِدٌّ وَلاَ نِدٌّ وَلاَ شِبْهٌ وَلاَ شَرِيكٌ

(Лайса лаҳу зиддун ва лā ниддун ва лā шибҳун ва лā шарйкун)

Унинг шериги, ўхшаши, тенги ва Унга қарши турувчи бирор зот йўқдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَإِلَيهِ المَصِيرُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу Ваҳдаҳу лā шарӣка лаҳ, лаҳу-л-мулку ва лаҳу-л-ҳамду йуҳйӣ ва йумӣту ва ҳува ҳаййун лā йамуту бийадиҳи-л-хойру ва ҳува ‘алā кулли шай’ин қодӣрун ва илайҳи-л-масӣру)

Ёлғиз Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Унинг шериги йўқдир. Мулк Уникидир, мақтов Унга хосдир. Тирилтирувчи ҳам, ўлдирувчи ҳам Ўзидир. У ҳамиша барҳаёт ва ўлмайди. Яхшилик қўлидадир ва у ҳар бир ишга қодирдир. Тақдир Ун(инг қўли)дадир.

هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ، وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

(Ҳува-л-аввалу ва-л-āхиру ва-з-зāҳиру ва-л-бāтину ва ҳува бикулли шай’ин ‘алӣмун ва лайса камислиҳи шай’ун ва ҳува-с-самӣ‘у л-басӣру)

Аввал ҳам, охир ҳам, зоҳир ҳам, ботин ҳам Удир. У ҳар бир нарсани билгувчидир. Унга ўхшаш бирор нарса йўқдир. У эшитувчи ва кўрувчидир.

حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

(Ҳасбуна-л-лоҳ ва ни‘ма-л-вакӣлу ни‘ма-л-мавлā ва ни‘ма-н-насӣру)

Аллоҳ бизга кифоя қилади, У энг яхши Вакил, энг яхши Хожа ва энг яхши Ёрдамчидир.

غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

(Ғуфронака Роббанā ва илайка-л-масӣру)

Эй Роббимиз, гуноҳларимизни кечиришингни сўраймиз ва ҳузурингга қайтамиз.

اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ رَادَّ لِمَا قَضَيْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

(Аллоҳумма лā мāни‘а лимā а‘тойта ва ла му‘тийа лимā мана‘та ва ла рāдда лимā қазойта ва ла йанфа‘у за-л-жадди минка-л-жадду)

Аллоҳим, Сен берган нарсага ҳеч ким тўсқинлик қила олмайди. Сен ман қилган нарсани ҳеч ким бера олмайди, Сенинг ҳукмингга ҳеч ким қарши тура олмайди. Сенинг олдингда улуғлик эгасига улуғлиги фойда бермайди.

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الأَعْلَى الْوَهَّابُ

(Субҳāна Роббийа-л-‘ алиййи-л-а‘ла-л-ваҳҳāбу)

Ато этгувчи, Олий Роббим покдир.

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الأَعْلَى الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ يَا وَهَّابُ

(Субҳāна Роббийа-л-‘алиййи-л-а‘ла-л-карӣму-л-ваҳҳāбу йā Ваҳҳāбу)

Эй ато этгувчи Зот (бўлган), олий карамли, улуғ ва олий Роббим покдир.

سُبْحَانَكَ مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ

(Субҳānака мā ‘абаднака ҳаққо ‘ибāдатика)

(Парвардигоро), Сен поксан, Сенга муносиб бўлган ибодат қила олмадик.

سُبْحَانَكَ مَا عَرَفْنَاكَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ

(Субҳānака мā ‘арафнāка ҳаққо ма‘рифатика)

(Парвардигоро), Сен (айблардан) поксан, Сени лозим бўлганча таниёлмадик.

سُبْحَانَكَ مَا ذَكَرْنَاكَ حَقَّ ذِكْرِكَ

(Субҳānака мā закарнāка ҳаққо зикрика)

(Парвардигоро), Сен (айблардан) поксан, Сени керак бўлганича зикр эта олмадик.

سُبْحَانَكَ مَا شَكَرْنَاكَ حَقَّ شُكْرِكَ

(Субҳānака мā шакарнāка ҳаққо шукрика)

(Парвардигоро), Сен (айблардан) поксан, Сенинг шукрингни тўлиқ адо этолмадик.

سُبْحَانَ اللهِ الأَبَدِيِّ الأَبَدِ، سُبْحَانَ اللهِ الْوَاحِدِ الأَحَدِ، سُبْحَانَ اللهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ

(Субҳāна-л-лоҳи-л-абадиййи-л-абади Субҳāна-л-лоҳи-л-вāҳиди-л-аҳади Субҳāна-л-лоҳи-л-фарди-с-сомади)

Абадул-абад, яккаю-ягона, ёлғиз-у беҳожат бўлган Аллоҳ покдир.

سُبْحَانَ اللهِ رَافِعِ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ

(Субҳāна-л-лоҳи рāфи‘и-с-самāвāти биғойри ‘амадин)
Осмонларни устунсиз кўтариб қўйган Аллоҳ покдир.

سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلاَ وَلَدًا،
سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

(Субҳāна-л-лоҳи-л-лазӣ лам йаттахиз соҳибатан ва лā валадā Субҳāна-л-лоҳи-л-лазӣ лам йалид ва лам йулад ва лам йакун лаҳу куфуван аҳад)
Хотин ва фарзанд тутмаган, туғмаган ва туғилмаган, бирор кимса унга тенг келмайдиган Аллоҳ покдир.

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ

(Субҳāна-л-малики-л-қуддуси Субҳāна зи-л-мулки ва-л-малакут)
Улуғ Подшоҳ, мулк ва малакут соҳиби (Аллоҳ) покдир.

سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ وَالقُدرَةِ وَالهيبَةِ وَالْجَلاَلِ وَالْجَمَالِ وَالْكَمَالِ وَالْبَقَاءِ وَالثَّنَاءِ وَالضِّيَاءِ وَالآلاَءِ وَالنِّعْماءِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْجَبَرُوتِ

(Субҳāна зи-л-‘иззати ва-л-‘азомати ва-л-қудрати ва-л-ҳайбати ва-л-жалāли ва-л-жамāли ва-л-камāли ва-л-бақā’и ва-с-санā’и ва-з-зийāи ва-л-āлā’и ва-н-нимāи ва-л-кибрийā’и ва-л-жабарути)

Иззат ва азамат, қудрат ва ҳайбат, буюклик ва гўзаллик, етуклик ва боқийлик, мақтов ва ёруғлик, неъматлар ва кибрлик, улуғлик соҳиби (Аллоҳ) покдир.

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لاَ يَنَامُ وَلاَ يَمُوتُ،
سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ

(Субҳāна-л-малики-л-ҳаййи-л-лазӣ лā йанāму ва лā йамуту суббуҳун қуддусун Роббунā ва Роббу-л-малā’икати ва-р-руҳ)

Бизнинг Роббимиз, Жаброил ва барча фаришталарнинг Робби, айбу нуқсонсиз, ухламайдиган ва ўлмайдиган, барҳаёт Подшоҳ (Аллоҳ) покдир.

سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ للهِ وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ،
وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

(Субҳāна-л-лоҳи ва-л-ҳамду Лиллāҳи ва лā илāҳа илла-л-лоҳу ва-л-лоҳу Акбар ва лā ҳавла ва лā қуввата иллā би-л-лāҳи-л-‘алиййи-л-‘азӣм)

Аллоҳ (барча айблардан) покдир, барча мақтовлар Унга хосдир. Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, У улуғдир. Куч ва қувват фақат Буюк, Олий Аллоҳ биландир.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لاَ إِلَه إِلاَّ أَنْتَ

(Аллоҳумма Анта-л-малику-л-ҳаққу-л-лазӣ лā илāҳа иллā Анта)

Парвардигоро, Сен Ўзингдан бошқа илоҳ бўлмаган ҳақ подшоҳсан.

يَا اللهُ	- (Йā Аллоҳу)	Эй Аллоҳ
يَا رَحْمَنُ	- (Йā Роҳману)	Эй Меҳрибон
يَا رَحِيمُ	- (Йā Роҳӣму)	Эй Раҳимли
يَا مَلِكُ	- (Йā Малику)	Эй Подшоҳ
يَا قُدُّوسُ	- (Йā Қуддусу)	Эй (айб нуқсонлардан) пок
يَا سَلاَمُ	- (Йā Салāму)	Эй (камчиликлардан) Саломат
يَا مُؤْمِنُ	- (Йā Му'мину)	Эй (бало-офатлардан) Омон қилгувчи
يَا مُهَيْمِنُ	- (Йā Муҳаймину)	Эй Кузатгувчи

يَا عَزِيزُ	- (Йā ‘Азӣзу)	Эй Азиз
يَا جَبَّارُ	- (Йā Жаббāру)	Эй Бўйсундиргувчи
يَا مُتَكَبِّرُ	- (Йā Мутакаббиру)	Эй Кибр эгаси
يَا خَالِقُ	- (Йā Холиқу)	Эй (барча мавжудотни) Яратгувчи
يَا بَارِئُ	- (Йā Бāри'у)	Эй Бор қилгувчи
يَا مُصَوِّرُ	- (Йā Мусаввиру)	Эй (мавжудотларга) сурат, шакл бергувчи
يَا غَفَّارُ	- (Йā Ғоффāру)	Эй (гуноҳларни) Кечиргувчи
يَا قَهَّارُ	- (Йā Қоҳҳāру)	Эй Қаҳр қилгувчи
يَا وَهَّابُ	- (Йā Ваҳҳāбу)	Эй (бандаларига эҳсон) Ато қилгувчи
يَا رَزَّاقُ	- (Йā Роззāқу)	Эй (доимий) Ризқ бергувчи

يَا فَتَّاحُ	- (Йā Фаттāҳу)	Эй (мушкулларни) Очгувчи
يَا عَلِيمُ	- (Йā ‘Алӣму)	Эй (абадий ва азалий) Илм эгаси
يَا قَابِضُ	- (Йā Қобизу)	Эй (неъматларини) Сиқувчи́, тандан жонни олгувчи
يَا بَاسِطُ	- (Йā Бāситу)	Эй (раҳмат қўлини) Чўзгувчи
يَا خَافِضُ	- (Йā Хāфизу)	Эй (даражаларни) Пастлатгувчи
يَا رَافِعُ	- (Йā Рофи‘у)	Эй (даражаларни) Кўтаргувчи
يَا مُعِزُّ	- (Йā Му‘иззу)	Эй Азиз қилгувчи
يَا مُذِلُّ	- (Йā Музиллу)	Эй Хор қилгувчи
يَا سَمِيعُ	- (Йā Самӣ‘у)	Эй (ҳамма нарсани) Эшитгувчи
يَا بَصِيرُ	- (Йā, Басӣру)	Эй (ҳамма нарсани) Кўргувчи

يَا حَكَمُ	- (Йā Ҳакаму)	Эй (ҳукмига барча таслим бўлган) Ҳоким
يَا عَدْلُ	- (Йā ‘Адлу)	Эй Одил
يَا لَطِيفُ	- (Йā Латīфу)	Эй Мулойим Зот
يَا خَبِيرُ	- (Йā Хабīру)	Эй (ҳамма нарсадан) Хабардор
يَا حَلِيمُ	- (Йā Ҳалīму)	Эй Ҳалим (юмшоқ муомалали)
يَا عَظِيمُ	- (Йā ‘Азīму)	Эй Буюк Зот
يَا غَفُورُ	- (Йā Ғафуру)	Эй (гуноҳларни) Мағфират қилгувчи
يَا شَكُورُ	- (Йā Шакуру)	Эй озгина амалга кўп ажр Бергувчи
يَا عَلِيُّ	- (Йā ‘Алиййу)	Эй Олий Зот
يَا كَبِيرُ	- (Йā Кабīру)	Эй Улуғ Зот

يَا حَفِيظُ	- (Йā Ҳафӣзу)	Эй Сақловчи Зот
يَا مُقِيتُ	- (Йā Муқӣту)	Эй (махлуқотларни) озиқлантиргувчи
يَا حَسِيبُ	- (Йā Ҳасӣбу)	Эй (Ўзи) Кифоя қилгувчи
يَا جَلِيلُ	- (Йā Жалӣлу)	Эй (мартабаси) Улуғ
يَا كَرِيمُ	- (Йā Карӣму)	Эй (кенг) Карамли
يَا رَقِيبُ	- (Йā Рақӣбу)	Эй (доимо) Кузатгувчи
يَا مُجِيبُ	- (Йā Мужӣбу)	Эй (ижобат) Қабул қилгувчи
يَا وَاسِعُ	- (Йā Вāси‘у)	Эй (илми ва раҳмати) Кенг Зот
يَا حَكِيمُ	- (Йā Ҳакӣму)	Эй Доно (ҳаким) Зот
يَا وَدُودُ	- (Йā Вадуду)	Эй (бандаларига яхши-ликни) Суйгувчи
يَا مَجِيدُ	- (Йā Мажӣду)	Эй Шарафли Зот

يَا بَاعِثُ	- (Йā Бā‘ису)	Эй ўликларни Тирилтиргувчи, пайғамбарлар юборгувчи
يَا شَاهِدُ	- (Йā Шāҳиду)	Эй (ҳар бир ишга) Гувоҳ Зот
يَا حَقُّ	- (Йā Ҳаққу)	Эй Ҳақ (бўлган) Зот
يَا وَكِيلُ	- (Йā Вакīлу)	Эй (ҳамма ишлар унга) Топширилган Зот
يَا قَوِيُّ	- (Йā Қавīйу)	Эй Кучли (қудратли) Зот
يَا مَتِينُ	- (Йā Матīну)	Эй Матонатли (қувватли, ишончли) Зот
يَا وَلِيُّ	- (Йā Валīйу)	Эй (суювчи) Дўст бўлган Зот
يَا حَمِيدُ	- (Йā Ҳамīду)	Эй Мақталган Зот
يَا مُحْصِي	- (Йā Муҳсī)	Эй (барча нарсани) ҳисоблаб Тургувчи

يَا مُبْدِئُ	- (Йā Мубди'у)	Эй (барча нарсани йўқдан бор қилгувчи) Бошлаб бергувчи
يَا مُعِيدُ	- (Йā Му‘йду)	Эй Қайтаргувчи Зот
يَا مُحْيِي	- (Йā Муҳйй)	Эй Тирилтиргувчи Зот
يَا مُمِيتُ	- (Йā Мумйту)	Эй Ўлдиргувчи Зот
يَا حَيُّ	- (Йā Ҳаййу)	Эй Барҳаёт Зот
يَا قَيُّومُ	- (Йā Қаййуму)	Эй (азалдан то абад) Қоим тургувчи
يَا وَاجِدُ	- (Йā Вāжиду)	Эй (истаган нарсасини) Топгувчи
يَا مَاجِدُ	- (Йā Мāжиду)	Эй Улуғлик (эгаси) бўлган Зот
يَا وَاحِدُ	- (Йā Вāҳиду)	Эй Ягона (бўлган) Зот
يَا أَحَدُ	- (Йā Аҳаду)	Эй Якка (бўлган) Зот

يَا صَمَدُ	- (Йā Самаду)	Эй (ҳамма унга муҳтож, ўзи эса) Беҳожат Зот
يَا قَادِرُ	- (Йā Қādиру)	Эй (ҳар нарсага) Қодир
يَا مُقْتَدِرُ	- (Йā Муқтадиру)	Эй Тақдир қилгувчи
يَا مُقَدِّمُ	- (Йā Муқаддиму)	Эй (ҳодисотларни, агар хоҳласа), Олдинга ўтказгувчи Зот
يَا مُؤَخِّرُ	- (Йā Му'аххиру)	Эй (ҳодисотларни, агар хоҳласа), Орқага сургувчи Зот
يَا أَوَّلُ	- (Йā Аввалу)	Эй (барча нарсанинг) Аввали
يَا آخِرُ	- (Йā Āхиру)	Эй (барча нарсанинг) Охири
يَا ظَاهِرُ	- (Йā Зāҳиру)	Эй (борлиги) Аён Зот
يَا بَاطِنُ	- (Йā Бāтину)	Эй (сезгиларимиздан) Яширин Зот
يَا وَالِي	- (Йā Вāлӣ)	Эй (бутун мавжудотга) Хожа

يَا مُتَعَالِ	- (Йā Мутаʻāли)	Эй (ниҳоят даражада) Олий бўлган Зот
يَا بَرُّ	- (Йā Барру)	Эй Яхшилик қилгувчи
يَا تَوَّابُ	- (Йā Таввāбу)	Эй Тавбаларни қабул қилгувчи
يَا مُنْعِمُ	- (Йā Мунʻиму)	Эй Неъмат бергувчи
يَا مُنْتَقِمُ	- (Йā Мунтақиму)	Эй Интиқом олгувчи
يَا عَفُوُّ	- (Йā ʻАфувву)	Эй (хатоларни) Авф этгувчи
يَا رَؤُوفُ	- (Йā Роʼуфу)	Эй Меҳр-шафқатли
يَا مَالِكَ الْمُلْكِ	- (Йā Мāлика-л-мулки)	Эй (барча) мулклар Эгаси
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالإِكْرَام	- (Йā За-л-Жалāли ва-л-Икром)	Эй Улуғлик ва Фазлу Карам эгаси
يَا رَبُّ	- (Йā Роббу)	Эй Тарбия қилгувчи

يَا مُقْسِطُ	- (Йā Муқситу)	Эй Адолат қилгувчи
يَا جَامِعُ	- (Йā Жāми‘у)	Эй (борлиқни) Жамловчи
يَا غَنِيُّ	- (Йā Ғанийу)	Эй (эҳтиёжсиз) Бой
يَا مُغْنِي	- (Йā Муғнӣ)	Эй (истаганини) Бой (беҳожат) қилгувчи
يَا مُعْطِي	- (Йā Му‘тӣ)	Эй (неъматларини) Ато этгувчи
يَا مَانِعُ	- (Йā Мāни'у)	Эй (неъматларини) Тўсгувчи
يَا ضَارُّ	- (Йā Зорру)	Эй Зарар етказгувчи
يَا نَافِعُ	- (Йā Нāфи‘у)	Эй Фойда етказгувчи
يَا نُورُ	- (Йā Нуру)	Эй Нур (таратгувчи)
يَا هَادِي	- (Йā Ҳāдӣ)	Эй Ҳидоят қилгувчи
يَا بَدِيعُ	- (Йā Бадӣ‘у)	Эй Ажойиб (бетакрор) Яратгувчи

يَا بَاقِي	- (Йā Бāқӣ)	Эй Боқий қолгувчи
يَا وَارِثُ	- (Йā Вāрису)	Эй (барча мулкка) Ворис
يَا رَشِيدُ	- (Йā, Рашӣду)	Эй Тўғри йўлга солгувчи
يَا صَبُورُ	- (Йā, Собуру)	Эй (барча ишларга) Сабр қилгувчи
يَا صَادِقُ	- (Йā, Содиқу)	Эй (ваъдаларига) Содиқ
يَا سَتَّارُ	- (Йā, Саттāру)	Эй (айбларни) Яширгувчи

يَا مَنْ تَقَدَّسَ عَنِ الأَشْبَاهِ ذَاتُهُ، وَتَنَزَّهَتْ عَنْ مُشَابَهَةِ الأَمْثَالِ صِفَاتُهُ، وَيَا مَنْ دَلَّتْ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ آيَاتُهُ، وَشَهِدَتْ بِرُبُوبِيَّتِهِ مَصْنُوعَاتُهُ

(Йā, ман тақаддаса ‘ани-л-ашбāҳи зāтуҳу ва таназзаҳат ‘ан мушāбаҳати-л-амсāли сифāтуҳу ва йā ман даллат ‘ала ваҳдāнииййатиҳи Āйāтуҳу ва шаҳидат би-рубубиййатиҳи масну‘āтуҳу)

Эй зоти ўхшашликлардан холи, сифати ўхшаш жиҳатлардан пок бўлган Зот. Эй ягоналигига мўъжизалари далолат қилган, Унинг Рубубиййатига яратганлари шоҳидлик берган Зот.

وَاحِدٌ لاَ مِنْ قِلَّةٍ، وَمَوْجُودٌ لاَ مِنْ عِلَّةٍ، يَا مَنْ هُوَ بِالْبِرِّ مَعْرُوفٌ، وَبِالإِحْسَانِ مَوْصُوفٌ

(Вāҳидун лā мин қиллатин ва мавжудун лā мин ‘иллатин йā ман ҳува би-л-бирри ма‘руфун ва би-л-’иҳсāни мавсуфун)

Танҳолиги озликдан, Мавжудлиги сабабдан бўлмаган, Эй эзгулик ила танилган ва яхшилик қилиш ила сифатланган Зот.

مَعْرُوفٌ بِلاَ غَايَةٍ، مَوْصُوفٌ بِلاَ نِهَايَةٍ

(Ма‘руфун билā ғойатин мавсуфун билā ниҳāйатин)

Маъруфлиги чексиз, Мавсуфлиги ниҳоясиз бўлган Зот.

أَوَّلٌ قَدِيمٌ بِلاَ ابْتِدَاءٍ، وَآخِرٌ كَرِيمٌ بِلاَ انْتِهَاءٍ، وَغَفَرَ ذُنُوبَ الْمُذْنِبِينَ كَرَمًا وَحِلمًا، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

(Аввалун Қадӣмун била-ибтидā’ин ва Āхирун Карӣмун била-нтиҳā’ин ва ғофара зунуба-л-музнибӣна караман ва ҳилман йā ман лайса камислиҳи шай’ун ва ҳува-с-самӣ‘у-м-басӣр)

(У) Аввалдир, Қадимдир ибтидосиз, Охирдир, Каримдир интиҳосиз. Олийжаноблик ва ҳалимлик ила осийларнинг гуноҳларини кечирган, Эй Ўзига ўхшаш бирор нарса бўлмаган, эшитиб, кўргувчи Зот.

حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ، يَا دَائِمًا بِلاَ فَنَاءٍ، وَيَا قَائِمًا بِلاَ زَوَالٍ، وَيَا مُدَبِّرًا بِلاَ وَزِيرٍ، سَهِّلْ عَلَيْنَا وَعَلَى وَالِدَيْنَا كُلَّ عَسِيرٍ

(Ҳасбунā-л-лоҳу ва ни‘ма-л-вакӣлу ни‘ма-л-мавлā ва ни‘ма-н-насӣру йā дā’иман билā фанā’ин ва йā қā’иман билā завāлин ва йā мудаббиран билā вазӣрин саҳҳил ‘алайнā ва ‘алā волидайнā кулла ‘асӣрин)

Аллоҳ бизга кифоядир. У қандай ҳам яхши Вакил, яхши Хожа ва яхши Ёрдамчидир. Эй йўқ бўлмайдиган Доим. Эй заволсиз Қоим. Эй вазирсиз Тадбир қилувчи Зот, Бизга ва ота-оналаримизга барча мушкулотларни енгил қил.

لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَآئُكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَ شَأْنُكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ

(Лā уҳсӣ санā’ан ‘алайка Анта камā аснайта ‘алā нафсика ‘азза жāрука ва жалла санā’ука ва тақадда-сат асмā’ука ва ‘азума ша’нука ва лā илāҳа ғойрука)

Аллоҳим, мен Сенга бўлган мақтовларни Сен ўзингни мақтаганингдек санай олмайман. Сенинг ҳимоятинг азиз ва мақтовинг улуғ, исмларинг пок ва шаънинг буюкдир. Сендан ўзга илоҳ йўқдир.

يَفْعَلُ اللهُ مَا يَشَاءُ بِقُدرَتِهِ، وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ بِعِزَّتِهِ، أَلاَ إِلَى اللهِ تَصِيرُ الأُمُورُ، كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلاَّ وَجْهُهُ، لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ، فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(Йаф‘алу-л-лоҳу мā йашā’у би қудротиҳи ва йаҳкуму мā йурīду би ‘иззатиҳи алā ила-л-лоҳи тасīру-л-умуру куллу шай’ин ҳāликун иллā важҳуҳу лаҳу-л-ҳукму ва илайҳи туржа‘уна фасайакфīкаҳуму-л-лоҳу ва ҳува-с-самī ‘у-л-‘алīму)

Аллоҳ ўз қудрати ила хоҳлаганини қилади ва қуввати ила истаганини ҳукм қилади. Билингки, барча ишлар (оқибати) Аллоҳ (ҳукми)га қайтади. (Аллоҳнинг) ўзидан бошқа ҳар бир нарса ҳалок бўлгувчидир. Ҳукм Уникидир ва Унга қайтгувчидир. Сизни улар (барча нарсаларнинг ёмонлиги)дан (ҳимоя этишга) Аллоҳнинг ўзи кифоя қилур. У эшитгувчи ва билгувчидир.

حَسْبُنَا اللهُ وَكَفَى، وَسَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللهِ الْمُنْتَهَى، مَنْ اعْتَصَمَ بِاللهِ نَجَا، سُبْحَانَ مَنْ لَمْ يَزَلْ رَبًّا رَحِيمًا وَلاَ يَزَالُ كَرِيمًا، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ

(Ҳасбунā-л-лоҳу ва кафā ва сами‘а-л-лоҳу лиман да‘ā лайса варā’а-л-лоҳи-л-мунтаҳā ман ‘итасама би-л-лаҳи нажā субҳāна ман лам йазал Роббан Роҳйман ва лā йазāлу карйман лā илāҳа илла-л-лоҳу-л-ҳалйму-л-карйму)

Аллоҳ бизга етарли ва кифоядир. У дуо қилган кишининг дуоларини эшитади. Аллоҳнинг ортида бориладиган жой йўқдир. Ким Аллоҳнинг (йўлини) маҳкам тутса, нажот топади. Сахийликда бардавом, ҳамиша раҳмли Парвардигор покдир. Ҳалим, Карим (бўлган) Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир.

سُبْحَانَ اللهِ فَتَبَارَكَ اللهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَالْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

(Субҳāна-л-лоҳи фатабāрока-л-лоҳу Роббу-с-самāвāти-с-саб‘и ва Роббу-л-‘арши-л-‘азйми ва-л-ҳамду лиллаҳи Робби-л-‘āламйна)

Етти қат осмон ва Арши азимнинг хожаси, баракотли буюк Аллоҳ покдир. Ҳамду сано оламларнинг Робби бўлган Аллоҳга хосдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا فَرْدًا وِتْرًا حَيًّا قَيُّومًا أَبَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلاَ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اللهُ أَكْبَرُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ваҳдаҳу лā шарӣка лаҳу Илāҳан Вāҳидан Аҳадан Сомадан Фардан Витран Ҳаййан Қайюуман Абадан лам йаттахиз соҳибатан ва лā валадан ва лам йакун лаҳу шарӣкун фи-л-мулки ва лам йакун лаҳу валӣйун мина-з-зулли ва каббирҳу такбӣран Аллоҳу акбар)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Шериксиз танҳодир. Ягона илоҳдир. Якка-ю ягона, Беҳожат, Ёлғиз, Тоқ, Барҳаёт, доимо Қоимдир. (Ўзига) на хотин ва на фарзанд тутмаган. Мулк (бошқариш)да Унинг шериги йўқдир. Итоат (қилдириш)да Унга хожа йўқдир. Уни такбир айтиш билан улуғланг. Аллоҳ буюкдир.

حَسْبُنَا اللهُ لِدِيننَا حَسْبُنَا اللهُ لِدُنْيَانَا حَسْبُنَا اللهُ
لِمَا أَهَمَّنَا حَسْبُنَا اللهُ لِمَنْ بَغَى عَلَيْنَا حَسْبُنَا اللهُ لِمَنْ
حَسَدَنَا حَسْبُنَا اللهُ لِمَنْ كَادَنَا بِالسُّوءِ

(Ҳасбунā-л-лоҳу ли дӣнинā Ҳасбунā-л-лоҳу ли дунйāнā Ҳасбуна-л-лоҳу ли мā аҳамманā Ҳасбунā-л-лоҳу ли ман баға ‘алайнā Ҳасбунā-л-лоҳу ли ман ҳасаданā Ҳасбунā-л-лоҳу ли ман кāданā би-с-су’и)

Бизнинг динимиз учун Аллоҳ (ўзи) кифоядир. Дунёмиз учун Аллоҳ (ўзи) кифоядир. (Ғам) ташвишларимиз (ни бартараф этиш) учун Аллоҳ (ўзи) кифоядир. Бизларга тажовуз қилмоқчи бўлган учун Аллоҳ (ўзи) кифоядир. Бизларга ҳасад қилувчилар учун Аллоҳ (ўзи) кифоядир. Бизга ёмонлик ила фириб берувчилар (ни даф этиш) учун Аллоҳ (ўзи) кифоядир.

حَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ الْمَوْتِ وَحَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ الْقَبْرِ حَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ الْمَسَائِلِ حَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ الصِّرَاطِ حَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ الْحِسَابِ حَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ الْمِيزَانِ حَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ حَسْبُنَا اللهُ عِنْدَ اللِّقَاءِ حَسْبُنَا اللهُ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ

(Ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-л-мавти ва Ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-л-қабри ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-л-масā’или Ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-с-сирāти Ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-л-ҳисāби Ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-л-мīзāни Ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-л-жаннати ва-н-нāри Ҳасбунā-л-лоҳу ‘инда-л-лиқā’и Ҳасбунā-л-лоҳу-л-лазī лā илāҳа илла ҳува ‘алайҳи таваккалту ва илайҳи унīбу)

Аллоҳ бизга ўлимимиз олдида, қабрга кирганимизда, сўроқ-савол пайтида, сиротдан ўтишимизда, ҳисоб-китоб вақтида, мийзон ҳамда жаннат ва дўзах олдида, (Унга) йўлиққанимизда ўзи кифоя қилади. Бизга Ўзидан бошқа илоҳ йўқ бўлган Аллоҳнинг ўзи кифоя қилади. Унга таваккал қилдим ва ўзига қайтаман.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ سُبْحَانَ اللهِ مَا أَعْظَمَ اللهُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу субҳāна-л-лоҳи мā а‘зама-л-лоҳу)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. У (барча нуқсонлардан) покдир. У нақадар Улуғдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ سُبْحَانَ اللهِ مَا أَحْلَمَ اللهُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу субҳāна-л-лоҳи мā аҳлама-л-лоҳу)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. У (барча нуқсонлардан) покдир. У нақадар Ҳалимдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ سُبْحَانَ اللهِ مَا أَكْرَمَ اللهُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу субҳāна-л-лоҳи мā акрама-л-лоҳу)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. У (барча нуқсонлардан) покдир. У нақадар Карамлидир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ سُبْحَانَ اللهِ مَا أَعْلَمَ اللهُ

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу субҳāна-л-лоҳи мā а‘лама-л-лоҳу)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. У (барча нуқсонлардан) покдир. У нақадар Олимдир.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ حَقًّا

(Лā илāҳа илла-л-лоҳу ваҳдаҳу лā шарīка лаҳу Муҳаммадун расулуллоҳи ҳаққон)

Шериксиз, ёлғиз Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Муҳаммад (саллоҳу алайҳи васаллам) Аллоҳнинг ҳақ пайғамбаридир.

أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كُلَّمَا ذَكَرَهُ الذَّاكِرُونَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍكُلَّمَا غَفَلَ عَنْ ذِكْرِهِ الْغَافِلُونَ

(Аллоҳумма солли ‘ала Муҳаммадин кулламā закараҳу-з-зāкируна ва солли ‘ала Муҳаммадин кулламā ғафала ‘ан зикриҳи-л-ғофилуна)

Аллоҳим, Муҳаммад алайҳиссаломга (бизнинг) салаватни зокирлар зикр қилган ва ғофиллар зикр қилишдан ғафлатда қолган вақтда ҳам етказгин.

رَضِيْنَا بِاللهِ تَعَالَى رَبًّا وَبِالإِسْلاَمِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا وَرَسُولاً وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِالصَّلاَةِ فَرِيضَةً وَبِالْمُؤْمِنِينَ إِخْوَانًا وَبِالصِّدِّيقِ وَبِالْفَارُوقِ وَبِذِي النُّورَيْنِ وَبِالْمُرْتَضَى أَئِمَّةً رِضوَانُ اللهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

(Разйна би-л-лаҳи та‘ālā Роббан ва би-л-ислāми дйнан ва би Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама набиййан ва Росулан ва би-л-Қур’āни имāман ва би-л-Ка‘бати қиблатан ва би-с-солати фарйзатан ва би-л-му’минйна ихванан ва би-с-сиддйқи ва би-л-фāруқи ва би-зй-н-нурайни ва би-л-муртазо а’имматан ризвāну-л-лоҳи ‘алайҳим ажма‘йн)

Аллоҳ таолонинг парвардигорлигига, Исломнинг динлигига, Муҳаммаднинг (соллаллоҳу алайҳи васаллам) пайғамбар ва расулликларига, Қуръоннинг дастурлигига, Каъбанинг қиблалигига, намознинг фарзлигига ва мўъминлар билан биродарлигимизга, Абу Бакр Сиддиқ, Умару-л-Форуқ, Усмони Зуннурайн ва Алийу-л-Муртазоларнинг имомликларига рози бўлдик. Уларнинг барчаларига Аллоҳнинг ризоси бўлсин.

مَرْحَبًا بِالصَّبَاحِ الْجَدِيدِ وَبِالْيَوْمِ السَّعِيدِ وَبِالْمَلَكَيْنِ الْكَاتِبَيْنِ الشَّاهِدَيْنِ الْعَادِلَيْنِ حَيَّاكُمَا اللهُ تَعَالَى فِي غُرَّةِ يَوْمِنَا هَذَا اُكْتُبَا فِي أَوَّلِ صَحِيفَتِنَا بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Марҳабан би-с-сабāҳи-л-жадӣди ва би-л-йавми-с-са‘ӣди ва би-л-малакайни-л-кāтибайни-ш-шāҳидайни-л-‘āдилайни ҳаййākумā-л-лоҳу та‘ālā фи ғуррати йавминā ҳāза уктубā фи аввали саҳӣфатинā бисми-л-лāҳи-р-роҳмāни-р-роҳӣм)

Марҳабо, янги тонг, саодатли кун. (Марҳабо, Эй) ҳар бир ишимизга гувоҳлик берувчи, одил, котиб фаришталар. Ушбу кунимизнинг бошланишида сизларга Аллоҳ таоло саломлар ато этсин. Номаи аъмолимиз аввалига Бисмиллаҳир роҳманир роҳим деб ёзинглар.

وَاشْهَدَا بِأَنَّا نَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

(Вашҳадā би аннā нашҳаду ан лā илāҳа илла-л-лоҳу ваҳдаҳу лā шарӣка лаҳу ва нашҳаду анна Муҳаммадан ‘абдуҳу ва Расулуҳу арсала би-л-ҳудā ва дӣни-л-ҳаққи лийузҳираҳу ‘ала-д-дӣни куллиҳӣ ва лав кариҳа-л-мушрикуна)

Сизлар (Эй котиб фаришталар) биз Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, у ёлғиздир, унинг шериги йўқ, деб шоҳидлик

бердик, гувоҳ бўлинглар. Яна шоҳидлик берамизки, албатта Муҳаммад алайҳиссалом Унинг бандаси ва пайғамбаридир. У (Аллоҳ) Ўз пайғамбари (Муҳаммад алайҳиссалом)ни ҳидоят ва Ҳақ дин (Ислом) билан, у (дин)ни барча дин(лар)га гарчи, мушриклар ёқтирмасалар-да, ғолиб-устун қилиш учун юборган Зотдир.

عَلَى هَذِهِ الشَّهَادَةِ نَحْيَى وَعَلَيْهَا نَمُوتُ وَعَلَيْهَا نُبْعَثُ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى

(‘Алā ҳазиҳи-ш-шаҳāдати наҳйа ва ‘алайҳā намуту ва ‘алайҳā нуб‘асу ин шā’а Аллоҳу та‘ālā)

Аллоҳ таоло хоҳласа, мана шу эътиқодда яшаймиз, шунда ўламиз ва шу эътиқодда тириламиз.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

(А‘узу би-калимāти-л-лāҳи-т-тāммāти куллиҳā мин шарри мā холақа)

Аллоҳнинг барча комил сўзлари билан ўзи яратган барча нарсаларнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман.

بِسْمِ اللهِ خَيْرِ الأَسْمَاءِ بِسْمِ اللهِ رَبِّ السَّمَاءِ بِسْمِ اللهِ الذى لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(Би-с-ми-л-лāҳи хойри-л-асмā’и Би-с-ми-л-лāҳи Робби-с-самā’и Би-с-ми-л-лāҳи-л-лазӣ лā йазурру

ма‘а-с-миҳӣ шай’ун фи-л-арзи ва лā фи-с-самā’и ва ҳува-с-самӣ‘у-л-‘алӣм)

Исмларнинг яхшиси (бўлган) Аллоҳнинг исми билан, самонинг Робби (бўлган) Аллоҳнинг исми билан бошлайман. Ерда ҳам, осмонда ҳам Унинг номи (мавжуд) бўлса ҳеч нарса зарар етказа олмайди. У эшитгувчи ва билгувчидир.

الْحَمْدُ للهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ الْبَعْثُ وَالنُّشُورُ

(Ал-ҳамду ли-л-лāҳи-л-лазӣ аҳйāнā ба‘дамā амāтанā ва илайҳи-л-ба‘су ва-н-нушуру)

Ўлганимиздан кейин бизни тирилтирган Аллоҳга ҳамд бўлсин. Тирилиш ва (қайта) жамланиш Ун(инг изми)дадир.

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ للهِ وَالْعِزَّةُ وَالْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْجَبَرُوتُ والسُّلْطَانُ وَالْبُرْهَانُ للهِ والآلاَءُ وَالنَّعْمَاءُ للهِ واللَّيْلُ وَالنَّهَارُ للهِ وَمَا سَكَنَ فِيهِمَا للهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

(Асбаҳнā ва асбаҳа-л-мулку лиллāҳи ва-л-‘иззату ва-л-‘азамату ва-л-кибрийā’у ва-л-жабаруту ва-с-султону ва-л-бурҳāну лиллāҳи ва-л-ālā’у ва-н-на‘мā’у лиллāҳи ва-л-лайлу ва-н-наҳāру лиллāҳи ва мā сакана фӣҳимā лиллāҳи-л-вāҳиди-л-қоҳҳāри)

Жамики мулк Аллоҳники бўлган ҳолда тонг оттирдик. Ғолиблик, буюклик, улуғлик, қувват, ҳукмронлик, аниқ ҳужжат ва неъматлар Аллоҳникидир. Кеча ва кундуз (ҳам) Аллоҳникидир. Ва унда истиқомат қиладиган барча нарсалар (ҳам) Ягона, Қаҳрли Аллоҳникидир.

أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ وَكَلِمَةِ الإِخْلاَصِ
وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى مِلَّةِ
أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

(Асбаҳнā ‘алā фитрати-л-ислāми ва калимати-л-ихлāси ва ‘ала дīни Набиййинā Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама ва ‘алā миллати абīнā Иброҳīма ҳанīфан муслиман ва мā кāна мина-л-мушрикīна)

Ислом фитратида, ихлос сўзида, пайғамбаримиз Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) динларида ва мушриклардан бўлмаган Аллоҳ буйруқларига бош эгган пок отамиз Иброҳим халилуллоҳ миллатларида бўлган ҳолда тонг оттирдик.

* * *

САЛАВОТЛАР[1]

صَلَوَاتُ اللهِ وَمَلاَئِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَحَمَلَةِ عَرْشِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلاَمُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

(Солавāту-л-лоҳи ва Малā'икатиҳи ва анбийā-'иҳи ва Русулиҳи ва ҳамалати ‘аршиҳӣ ва жамӣ‘и холқиҳӣ ‘алā Саййидинā Муҳаммадин ва āлиҳӣ ва асҳāбиҳӣ ‘алайҳи ва ‘алайҳиму-с-салāму ва роҳма-ту-л-лоҳи ва барокāтуҳу)

Аллоҳнинг, фаришталарининг ва пайғамбарлари-нинг, аршини кўтариб турувчи фаришталарнинг ва жа-мики махлуқотларининг дуруду саломлари ва Аллоҳнинг раҳмати ва баракоти Муҳаммадга (соллаллоҳу алайҳи васаллам), у Зотнинг аҳллари ва асҳобларига бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā Росулаллоҳ)
Эй Аллоҳнинг элчиси, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ

---

[1] Салавот уч хил бўлади:
1. Аллоҳдан бўлган салот: раҳмат ва мағфиратдир.
2. Фаришталардан бўлган салот: талаби истиғфордир.
3. Бандалардан бўлган салот: дуои саломдир.

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā Ҳабӣбаллоҳ)
Эй Аллоҳнинг суйган бандаси, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللهِ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā Халӣлаллоҳ)
Эй Аллоҳнинг дўсти, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā Набӣйаллоҳ)
Эй Аллоҳнинг Пайғамбари, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā Софӣйаллоҳ)
Эй Аллоҳнинг саралаб олган бандаси, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللهِ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā Хойра Холқиллāҳ)
Эй Аллоҳ халқининг яхшиси, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَنِ اخْتَارَهُ اللهُ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā ман-ихтāраҳу-л-лоҳ)
Эй Аллоҳ танлаган Зот, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَرْسَلَهُ اللهُ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā ман арсалаҳу-л-лоҳ)
Эй Аллоҳ юборган Зот, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَنْ زَيَّنَهُ اللهُ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā ман заййанаҳу-л-лоҳ)
Эй Аллоҳ зийнатлаган Зот, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرَّفَهُ اللهُ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā ман шаррафаҳу-л-лоҳ)
Эй Аллоҳ шарофатли этган Зот, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَرَّمَهُ اللهُ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā ман каррамаҳу-л-лоҳ)
Эй Аллоҳ мукаррам қилган Зот, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَظَّمَهُ اللهُ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā ман ‘аззамаҳу-л-лоҳ)
Эй Аллоҳ улуғ қилган Зот, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā саййида-л-мурсалйн)
Эй пайғамбарларнинг улуғи, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā имāма-л-муттақйн)
Эй тақводорларнинг имоми, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَبِيِّينَ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā хотама-н-набийййн)
Эй пайғамбарларнинг сўнггиси, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا شَفِيعَ الْمُذْنِبِينَ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā шафī‘а-л-музнибйн)
Эй гуноҳкорларни шафоат қилувчи Зот, сизга салоту салом бўлсин.

الصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

(ас-солāту ва-с-салāму ‘алайка йā Росула Робби-л-‘āламйн)
Эй оламлар Парвардигорининг элчиси, сизга салоту салом бўлсин.

صَلَوَاتُ اللهِ وَمَلاَئِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَحَمَلَةِ عَرْشِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلاَمُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

(Солавāту-л-лоҳи ва Малā'икатиҳӣ ва анбийā-'иҳӣ ва Русулиҳӣ ва ҳамалати 'аршиҳӣ ва жамӣ'и холқиҳӣ 'ала Саййидинā Муҳаммадин ва Āлиҳӣ ва асҳābиҳӣ 'алайҳи ва 'алайҳиму-с-салāму ва роҳма-ту-л-лоҳи ва барокātуҳу)

Аллоҳнинг, фаришталарининг ва пайғамбарлари-нинг, аршини кўтариб турувчи фаришталарнинг ва жа-мики махлуқотларининг дуруду саломлари ва Аллоҳнинг раҳмати ва баракоти Муҳаммадга (соллаллоҳу алайҳи васаллам), у Зотнинг аҳллари ва асҳобларига бўлсин.

أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الآخِرِينَ

(Аллоҳумма солли 'алā Муҳаммадин фи-л-ав-валӣна ва солли ала саййидинā Муҳаммадин фи-л-āхирӣна)

Аллоҳим, саййидимиз Муҳаммадга (соллаллоҳу алай-ҳи васаллам) аввалгилар орасида ҳам, охиргилар ораси-да ҳам ўз раҳматингни юборгин.

وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْمَلأِ الأَعْلَى إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَحِينٍ

(Ва солли ‘алā саййидинā Муҳаммадин фи-л-малā’и-л-а‘лā ила йавми-д-дīни ва солли ‘ала саййидинā Муҳаммадин фī кулли вақтин ва ҳīнин)

(Аллоҳим), саййидимиз Муҳаммад алайҳиссаломга қиёмат кунига қадар олий жамоалар ичида ўз раҳматингни юборгин. (Аллоҳим), саййидимиз Муҳаммад алайҳиссаломга ҳар вақт, ҳар замонда ўз раҳматингни юборгин.

وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ الأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى مَلاَئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَعَلَى أَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَارْحَمْنَا مَعَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

(Ва солли ‘алā жамī‘и-л-анбийā’и ва-л-мурсалīна ва ‘алā малā’икатика-л-муқаррабīна ва ‘ала ‘ибāдика-с-сāлиҳīна ва ‘алā аҳли то‘атика ажма‘īна ва-р-ҳамнā ма‘аҳум би-роҳматика йā арҳама-р-роҳимīна)

Аллоҳим, барча пайғамбарларга, набийларга, муқарраб фаришталарга, солиҳ бандаларга ва барча итоатинг аҳлига раҳматингни юборгин. Эй раҳм қилгувчиларнинг раҳмлиси бизларни ҳам улар билан бирга ўз раҳматингга олгин.

* * *

دُعَاءُ رِقَابٍ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَللَّهُمَّ يَا مَالِكَ الرِّقَابِ وَيَا مُفَتِّحَ الأَبْوَابِ وَيَا مُسَبِّبَ الأَسْبَابِ هَيِّئْ لَنَا سَبَبًا لاَ نَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَبًا

(Бисмил-лāҳир-роҳмāнир-роҳӣм. Аллоҳумма йā Мāлика-р-риқоби ва йā Муфаттиҳа-л-абвāби ва йā Мусаббиба-л-асбāби ҳаййи' ланā сабабан лā настатӣ'у лаҳу толабан)

Аллоҳим, эй бандалар ҳожаси, эй эшикларни очгувчи, эй сабабларни пайдо қилгувчи Зот, бизларга талаб қилиб ета олмаган ҳожатларимиз (раво бўлиши)га бир сабабни ҳозирла.

اَللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مَشْغُولِينَ بِأَمْرِكَ آمِنِينَ بِعَدْلِكَ آئِسِينَ مِنْ خَلْقِكَ آنِسِينَ بِكَ مُسْتَوْحِشِيْنَ عَنْ غَيْرِكَ رَاضِيِينَ بِقَضَائِكَ صَابِرِينَ عَلَى بَلاَئِكَ قَانِعِينَ بِعَطَائِكَ شَاكِرِينَ لِنَعْمَائِكَ

(Аллоҳумма-ж'алнā машғулӣна би-амрика āминӣна би-'адлика ā'исӣна мин холқика ānисӣна бика муставҳишӣна 'ан ғойрика рāзийӣна би-қазо-'ика собирӣна 'алā балā'ика қони'ӣна би-'атā'ика шāкирийна ли-на'мā'ика)

Аллоҳим, бизларни амрингга машғул, адолатингга хотиржам қил. Махлуқингдан умидвор қилма, (бизларни) Ўзингга яқинлашиб, Сендан ўзгалардан йироқ бўлганлардан қил. Ҳукмингга рози, балоларингга сабр, ато этганингга қаноат, неъматларингга шукр қилгувчи эт.

مُتَلَذِّذِينَ بِذِكْرِكَ فَرِحِينَ بِكِتَابِكَ مُنَاجِينَ بِكَ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ مُبْغِضِينَ لِلدُّنْيَا وَمُحِبِّينَ لِلآخِرَةِ مُشْتَاقِينَ إِلَى لِقَائِكَ مُتَوَجِّهِينَ إِلَى جَنَابِكَ مُسْتَعِدِّينَ لِلْمَوْتِ

(Муталаззизийна би-зикрика фариҳийна би-китābатика мунāжийна бика фӣ āнā'и-л-лайли ва атрофи-н-наҳāри мубғизийна ли-д-дунйā ва муҳиббийна ли-л-āхирати муштāқийна илā лиқо'ика мутаважжиҳийна ила жанābика муста'иддийна ли-л-мавти)

(Бизларни) зикринг ила лаззатлангувчи, китобинг ила шод бўлгувчи, Ўзингга кеча-кундуз муножот қилгувчи, (фоний) дунёдан кўра, охиратни севгувчи, Сенла учрашувга муштоқ, Ўзингга юзлангувчи, ўлимга (ҳамиша) ҳозирлангувчилардан қилгин.

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

(Роббанā ва ātинā мā ва‘адтанā ‘алā русулика ва лā тухзинā йавми-л-қийāмати иннака лā тухлифу-л-мӣ‘āда)

Эй Роббимиз, пайғамбарларингга ваъда қилган (улуғ даража)ларингдан бизларга (ҳам) насиб эт ва қиёмат кунида расво қилма. Албатта, Сен ваъдангга хилоф қилмайсан.

أَللَّهُمَّ اجْعَلِ التَّوْفِيقَ رَفِيقَنَا وَالصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ طَرِيقَنَا أَللَّهُمَّ أَوْصِلْنَا إِلَى مَقَاصِدِنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

(Аллоҳумма-ж‘али-т-тавфӣқа рафӣқанā ва-с-сирāта-л-мустақӣма торӣқанā Аллоҳумма авсилнā илā мақāсидинā ва туб ‘алайнā иннака Анта-т-таввāбу-р-роҳӣму)

Аллоҳим, тавфиқни бизга йўлдош, тўғри йўлни йўлимиз қилгин, бизни мақсадларимизга етказ, тавбаларимизни қабул эт. Албатта, Сен тавбаларни қабул қилувчи, меҳрибон Зотсан.

أَللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَ وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

(Аллоҳумма бика асбаҳнā ва бика амсайнā ва бика наҳйā ва бика намуту ва илайка-л-масӣру)

Аллоҳим, Сен билан тонг оттирдик, Сен билан кеч қилдик. Сен билан яшаймиз, Сен билан ўламиз ва Сенга қайтамиз.

أَللَّهُمَّ ارْزُقْنَا لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ والشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ

(Аллоҳумма-р-зуқнā лаззата-н-назари ила важҳика ва-ш-шавқа ила лиқā’ика)

Аллоҳим, жамолингга боқиш лаззати ва Сенга йўлиқиш шавқини бер.

أَللَّهُمَّ أَرِنَا الحَقَّ حَقًّا وَارْزُقْنَا اتِّبَاعَهُ وَأَرِنَا الْبَاطِلَ بَاطِلاً وَارْزُقْنَا اجْتِنَابَهُ

(Аллоҳумма аринā-л-ҳаққа ҳаққон варзуқнā-т-тибā‘аҳу ва аринā-л-бāтила бāтилан ва-р-зуқна-ж-тинābаҳу)

Аллоҳим, бизга ҳақиқатни ҳақ деб кўрсат ва унга эргашишни насиб эт, ноҳақни ноҳақ кўрсатиб ундан сақланишни насиб эт.

أَللَّهُمَّ أَرِنَا حَقَائِقَ الأَشْيَاءِ كَمَا هِيَ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ وَادْفَعْ عَنَّا شَرَّ الظَّالِمِينَ وَشَارِكْنَا فِي دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَنَبِّهْنَا عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ

(Аллоҳумма аринā ҳақо’иқа-л-ашйā’и камā ҳийа таваффанā муслимīна ва алҳиқнā би-с-солиҳīна вад-фа‘ ‘аннā шарро-з-золимīна ва шāрикнā фī ду‘ā’и-л-му’минīна ва наббиҳнā ‘ан навмати-л-ғāфилīна)

Аллоҳим, бизга нарсаларнинг ҳақиқатини қандай бўлса, шундай кўрсатгин, мусулмон қилиб ўлдиргин ва

бизни солиҳларга қўшгин, бизлардан золимлар ёмонлигини кетказгин, бизларни мўминлар дуосига шерик қилгин ва бизни ғафлат уйқусидан уйғотгин.

وَارْزُقْنَا شَفَاعَةَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ آمِنِينَ وَاحْشُرْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

(Ва-р-зуқнā шафā‘ата Саййиди-л-мурсалӣна ва ад-хилнā-л-жанната би-салāми āминӣна ва-ҳ-шурнā ма-‘а-л-муттақӣна ва холлиснā мина-н-нāри йā Мужӣру)

Бизларни пайғамбарлар саййиди (Муҳаммад алайҳиссаломнинг) шафоатларига лойиқ қилгин, бизни тинчлик-саломатлик билан жаннатга киргиз, қиёмат куни тақводор бандаларинг билан бирга жам қилгин ва дўзах азобидан қутқар, эй қутқаргувчи Зот.

أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма-ғ-фир ли-уммати Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматлари гуноҳларини мағфират қилгин.

أَللَّهُمَّ ارْحَمْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма-р-ҳам уммата Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларига раҳм қилгин.

أَللَّهُمَّ انْصُرْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма-н-сур уммата Муҳаммадин соллоллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларини қўллагин.

أَللَّهُمَّ افْتَحْ لأُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма-ф-таҳ ли-уммати Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларига (дин ва дунё эшикларини) очгин.

أَللَّهُمَّ أَصْلِحْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма аслиҳ уммата Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларини ислоҳ қилгин.

أَللَّهُمَّ فَرِّجْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма фарриж уммата Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларини ғамдан фориғ қил.

أَللّٰهُمَّ كَرِّمْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма каррим уммата Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларини мукаррам қил.

أَللّٰهُمَّ عَظِّمْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма ‘аззим уммата Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларини улуғла.

أَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма тажāваз ‘ан уммати Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи васаллам) умматларининг (гуноҳларини) кечир.

أَللّٰهُمَّ يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ تُبْ عَلَيْنَا

(Аллоҳумма йā Ҳабӣба-т-таввābӣна туб ‘алайнā)

Эй тавба қилгувчиларнинг Маҳбуби, тавбаларимизни қабул эт.

يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ آمِنَّا

(Йā амāна-л-хā’ифӣна Āминнā)

Эй қўрқувчилар паноҳи (бўлган Зот), бизларни омонда сақла.

وَيَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ دُلَّنَا وَيَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ اهْدِنَا
وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغِثْنَا

(Ва йā далӣла-л-мутаҳаййирӣна дуллана ва йā ҳādийа-л-музиллӣна иҳдинā ва йā ғийāса-л-мустағӣсӣна ағиснā)

Эй саргардонлар Маёғи, бизни йўлга сол. Эй адашганларни ҳидоятга бошловчиси, бизни ҳидоятга бошла. Эй ёрдамга чақирувчиларга мадад бергувчи, бизга ёрдам бергин.

وَيَا رَجَاءَ الْمُنْقَطِعِينَ لاَ تَقْطَعْ رَجَاءَنَا

(Ва йā ражā’а-л-мунқоти‘йна лā тақта‘ ражā’ана)

Эй (умиди) узилганларнинг таянчи бўлган Зот, умидларимизни кесма.

وَيَا رَاحِمَ الْعَاصِينَ ارْحَمْنَا

(Ва йā Роҳима-л-‘āсӣна-р-ҳамнā)

Эй осийларга раҳм қилгувчи Зот, бизларга раҳм қил.

وَيَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الأَبْرَارِ

(Ва йā ғофира-л-музнибӣна-ғ-фир ланā зунубанā ва каффир ‘аннā саййи’ātинā ва таваффанā ма‘а-л-аброр)

Эй гуноҳкорларни мағфират қилгувчи Зот, бизни мағфират қил. Ёмонликларимизни беркитгин ва яхшилар билан вафот эттиргин.

أَللّٰهُمَّ اغْفِرْ ذُنُوبَنَا أَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عُيُوبَنَا أَللّٰهُمَّ اشْرَحْ صُدُورَنَا أَللّٰهُمَّ احْفَظْ قُلُوبَنَا أَللّٰهُمَّ نَوِّرْ قُلُوبَنَا أَللّٰهُمَّ يَسِّرْ أُمُورَنَا أَللّٰهُمَّ حَصِّلْ مُرَادَنَا أَللّٰهُمَّ تَمِّمْ تَقْصِيرَنَا أَللّٰهُمَّ نَجِّنَا مِمَّا نَخَافُ يَا خَفِيَّ الأَلْطَافِ

(Аллоҳумма-ғ-фир зунубанā, Аллоҳумма-с-тур ‘уйубанā, Аллоҳумма-ш-роҳ судуранā, Аллоҳумма-ҳ-фаз қулубанā, Аллоҳумма наввир қулубанā, Аллоҳумма йассир умуранā, Аллоҳумма ҳассил мурāданā, Аллоҳумма таммим тақсӣранā, Аллоҳумма нажжинā миммā нахофу йā хафиййа-л-алтāф)

Аллоҳим, гуноҳларимизни кечиргин, айбларимизни беркит, кўнгилларимизни кенг қил, уни (нифоқдан) сақла, қалбларимизни нурли қил. Аллоҳим, ишларимизни осон қил, муродларимизни ҳосил қил, нуқсон-камчиликларимизни тузатишга ўзинг ёрдам бер. Бизларни қўрққан нарсаларимиздан қутқар, Эй лутфи махфий Зот.

أَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدَيْنَا وَلِمَشَايِخِنَا وَلأُسْتَاذِنَا وَلأَصْحَابِنَا ولأَحْبَابِنَا وَلِعَشَائِرِنَا وَلِقَبَائِلِنَا وَلِمَنْ لَهُ حَقٌّ عَلَيْنَا وَلِجَمِيعِ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(Аллоҳумма-ғ-фир ланā ва ли-вāлидайнā ва ли-машāйихинā ва ли-устāзинā ва ли-асҳāбинā ва ли-аҳбāбинā ва ли-‘ашā’иринā ва ли-қабā’илинā ва ли ман лаҳу ҳаққун ‘алайнā ва ли-жамӣ‘и уммати Муҳаммадин соллаллоҳу ‘алайҳи ва саллама)

Аллоҳим, бизларни, ота-оналаримизни, устозимизни, қариярларимизни, дўстларимизни, қариндошларимизни, қавмдошларимизни, бизда ҳаққи бўлганларнинг барчаларини ва Муҳаммад алайҳиссалом уммaтларини ўзинг мағфират қилгин.

وَقِنَا رَبَّنَا شَرَّ مَا قَضَيْتَ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَعَذَابَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ يَوْمِ القِيَامَةِ وَاحْشُرْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ وَالأَبْرَارِ

(Вақинā Роббанā шарри мā қазойта ва қинā ‘азā-ба-н-нāри ва ‘азāба-л-қобри ва ‘азāба йавми-л-қийā-мати ва-ҳ-шурнā ма‘а-л-муттақӣна ва-л-аброри)

Аллоҳим, бизларни ўзинг ҳукм қилган ёмон нарсалардан сақлагин, дўзах азоби, қабр азоби ва қиёмат куни азобидан ўзинг сақлагин ва бизларни (қиёмат кунида) тақводор ҳамда яхши бандаларинг билан бирга жам қилгин.

أَللَّهُمَّ بِهَذِهِ الأَوْرَادِ الْفَتْحِيَّةِ افْتَحْ لَنَا أَبْوَابَ الْعِنَايَاتِ وَالْكَرَامَاتِ وَوَفِّقْنَا لِلطَّاعَاتِ وَالْعِبَادَاتِ وَاحْفَظْنَا مِنَ الآفَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَبَارِكْ لَنَا فِي الرِّزْقِ وَالْحَسَنَاتِ

(Аллоҳумма би-ҳазиҳи-л-аврāди-л-фатҳиййати иф-таҳ ланā абвāба-л-‘инāйāти ва-л-карāмāти ва ваффиқнā

ли-т-то‘āти ва-л-‘ибāдāти ва-ҳ-фазнā мина-л-āфāти ва-л-балиййāти ва бāрик ланā фи-р-ризқи ва-л-ҳасанāти)

Аллоҳим, мана шу авроди фатҳия сабабли бизга иноят ва каромат эшикларини очгин, бизни тоат ва ибодатга муваффақ қил, офат ва балолардан сақла, ризқ ва яхшиликларда баракотли қил.

أَللَّهُمَّ احْفَظْنَا يَا فَيَّاضُ مِنْ جَمِيعِ الْبَلاَيَا وَالأَمْرَاضِ

(Аллоҳумма-ҳ-фазнā йā файййāзу мин жамī‘и-л-балāйā ва-л-амрози)

Аллоҳим, бизни барча бало ва хасталиклардан сақла. Эй файз эгаси (бўлган) Зот.

وَ صَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ * تمت بمنه وكرمه * كتبه الفقير الحقير مُلاَّ عَبْدُ السَّلاَمِ*

(Ва соллаллоҳу ‘алā хойри холқиҳī Муҳаммадин ва ‘алā āлиҳи ва асҳābиҳи ажма‘īн)

Ўз халқининг яхшиси бўлмиш Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи васалламга, аҳли байтларига ва ҳамма асҳобларига Аллоҳнинг раҳмати ва магфирати бўлсин.

أَللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شرّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ

(Аллоҳумма Анта Роббӣ лā илāҳа иллā Анта холақтанӣ ва ана ‘абдука ва ана ‘алā аҳдика ва ва‘дика мā-с-тато‘ту, а‘узу бика мин шарри мā сана‘ту, абу’у лака би-ни‘матика ‘алаййа ва абу’у би-занбӣ фағфир лӣ фа’иннаҳу лā йағфиру-з-зунуба иллā Анта)

Аллоҳим, Сен (тарбия қилгувчи) Роббимсан, Ўзингдан ўзга илоҳ йўқ, Сен мени яратгансан. Мен Сенинг бандангман. Сенинг фармонинг ва ҳаққингни қодир бўлганимча бажараман. Қилган ёмонликларимдан Ўзинг паноҳ беришингни тилайман. Менга берган неъматларинг ва гуноҳларим билан Сенга қайтаман. Мени мағфират қил, зеро, Ўзингдан ўзга ҳеч бир зот гуноҳларни кечира олмайди.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّآلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ

Āмийн, Йā Робба-л-‘Āламийн!

* * *

ОЛТИ ДИНИЙ КАЛИМА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Бисмиллаҳир Роҳманир Роҳийм

Калимаи тойййиба

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ

(Ла илаҳа иллаллоҳу Муҳаммадур Росулуллоҳ)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, Муҳаммад Аллоҳнинг Расулидир!

Калимаи шаҳодат

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

(Ашҳаду ан лаа илаҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан ‘абдуҳу ва Росулуҳу)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқлигига ва Муҳаммад Аллоҳнинг бандаси ва (инсониятга юборилган) элчиси эканига гувоҳлик бераман!

Калимаи тавҳид

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

(Ашҳаду алла илаҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу лаа шарика лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамд, йуҳйий ва йумийту ва ҳува ҳаййул ла йамуту, бийадиҳил хойр ва ҳува ‘ала кулли шай-’ин қодийр)

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ эканига иқрорман. У ягона, шериги йўқдир. Барча мулк Уникидир. Мақтовлар Унгадир. Тирилтиради ва ўлдиради. У доимо тирикдир, ҳеч қачон ўлмайди. Барча яхшиликлар Унинг ихтиёридадир. У барча нарсага Қодирдир!

Калимаи радди куфр

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ.

(Аллоҳумма! Инни а‘узу бика мин ан ушрика бика шай’ан ва ана а‘лам. Ва астағфирука лима лаа а‘лам. Иннака анта ‘алламу-л-ғуйууб)

Эй, Парвардигорим! Сендан ўзим билганим ҳолда бирор нарсани Сенга шерик қилиб қўйишимдан асрашингни сўрайман. Билмаган ҳолимда Сенга ширк келтириб қўйсам кечиришингни сўрайман. Албатта, Сен барча яширин нарсаларни Билгувчисан.

Калимаи истиғфор

أَسْتَغْفِرُ اللهَ، أَسْتَغْفِرُ اللهَ، أَسْتَغْفِرُ اللهَ تَعَالَى مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ عَمْدًا أَوْ خَطَأً سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي أَعْلَمُ، وَمِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ.

(Астағфируллоҳ. Астағфируллоҳ. Астағфируллоҳа Та‘ала мин кулли занбин азнабтаҳу ‘амдан ав хата’ан, сирран ав ‘аланийатан. Ва атубу илайҳи мина-з-занбиллазии а‘ламу ва мина-з-замбиллазии лаа а‘лам. Иннака анта ‘алламу-л-ғуйуби)

Аллоҳдан мағфират сўрайман, Аллоҳдан мағфират сўрайман, Аллоҳ таолодан қасддан ё адашиб, хуфёна ёки ошкора қилган барча гуноҳларимни кечиришини сўрайман. Билиб ва билмай қилганим барча гуноҳлардан Унга тавба қиламан. Албатта, Сен барча яширин нарсаларни Билгувчи Зотсан!

Калимаи тамжид

سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ.

(Субҳааналлоҳи, ва-л-ҳамдулиллааҳи, ва ла илаҳа иллаллоҳу, валлоҳу акбар. Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳи-л-‘алиййил ‘азийм. Ма шаа Аллоҳу кана ва ма лам йаша’лам йакун).

Аллоҳнинг айбу нуқсони йўқ ва мақтов Аллоҳгадир. Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Аллоҳ улуғдир. Ҳаракат учун куч-қувват қудратли ва буюк Аллоҳ изни билан-дир. Аллоҳ таолонинг хоҳлагани бўлади, истамагани бўлмайди!

* * *

ИЛОВАЛАР

Манбаларга кўра, VIII ҳижрий асрдан бошлаб қўлланиб келаётган ушбу «Авроди фатҳия»нинг бир неча хил матнлардаги қўлёзма ва тошбосма нусхалари мавжуд бўлиб, халқ орасида машҳур ва манзур бўлган. Ушбу рисоланинг илмий қийматини янада ошириш мақсадида айрим асл нусхаларнинг суратлари илова қилинмоқда.

تحفهٔ
آوراد
مع دعای رقاب
ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ С.-ПБУРГЪ 28 МАЯ 1900 ГОДА.
ТИПО-ЛИТОГР. В. М. ИЛЬИНА въ ТАШКЕНТѢ.

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ خَالِقُ الْخَيْرِ
جمع اقل الانام ملا محمد سعید عابد ابن ملا محمد قابل اچوندنکاوی سرطبه ایلیه رامپور
فی بلدة
شاش

يَا فَيَّاضُ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَايَا وَالْأَمْرَاضِ

ای صاحب فیض از ہمہ بلاہا و بیمارہا

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ

ورحمت کاملہ نازل کند خدا تعالی بر بہترین خلق

خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ

محمد صلی اللہ علیہ وسلم

وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ

واصحاب او ہم بر جمیع ایشان

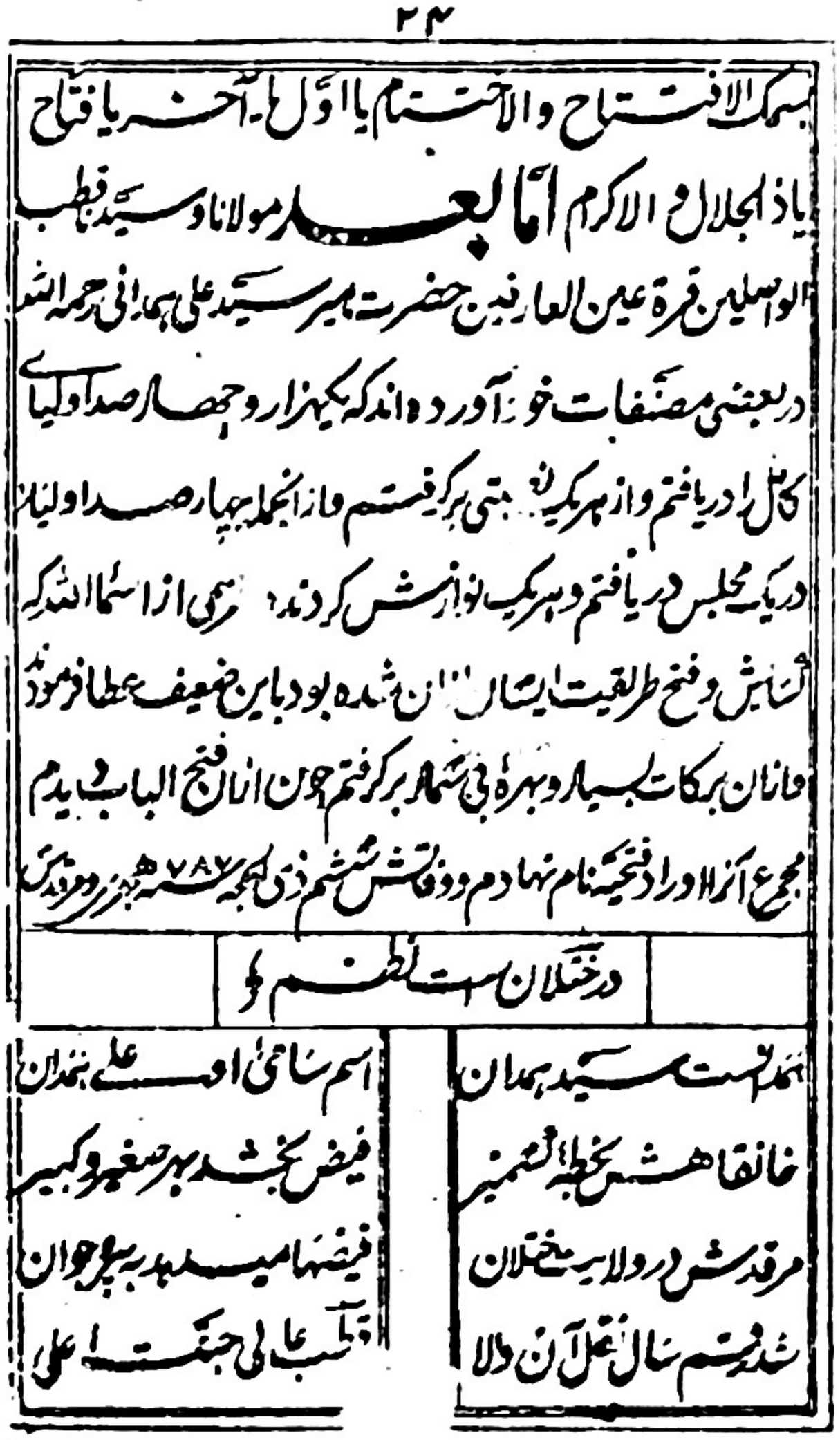
تمت

تَمَّتْ بِمِنَّتِهٖ

وَكَرَمِهٖ

كَتَبَهُ الْفَقِيْرُ الْحَقِيْرُ مُلَّا

عَبْدُ السَّلَامِ

«Авроди фатҳия»нинг 1900 йили Тошкентда чоп этилган нусхаси матнини кўчирувчи хаттот Мулло Абдуссалом шундай ёзади: «...мавломиз ва саййидимиз қутбил восилийн, қурротил айнил орифийн ҳазрат **Мир Саййид Али Ҳамадоний** (ваф. 787 ҳижрий сана) ўз мусаннифотларида битишларича, ... *Аллоҳ исмларини зикр қилишда тариқат чўққисига етишдим ва беҳисоб яхшилик ҳамда баракотлар эшиги менга очилди. Шунинг учун ушбуни «Авроди фатҳия» деб номладим...*»[2].

---

[2] اوراد فتحية مع دعاء رِقَاب Тошкент, 1900 й. 24-бет.

МАХСУС ИЛОВА

Араб тили фонетикасида 6 та унли товуш бўлиб, улардан 3 таси қисқа (а, и, у) ва 3 таси узун (ā, ӣ, ӯ) унли товушлардир.

Узун ва қисқа унлиларни фарқламаслик ва уларни чалкаштириш маънога путур етказади.

... Араб тилида 28 та ундош товуш бўлиб, улардан баъзилари ўзбек тилидаги каби, баъзилари ўзбек тилидагидан сал фарқли ва баъзилари бутунлай бошқача ундош товушлардир.

а) Ўзбек тилидаги ундошларга ўхшовчи ундош товушлар қуйидагилардир: б, т, ж, х, д, р, з, с, ш, ғ, ф, қ, л, м, н, ҳ, й ва бўғин ажратишга хизмат қиладиган «ҳамза» (ʻ) деб аталувчи ўзига хос портловчи ундош товуш.

б) Ўзбекчадан тамомила ўзгача ундош товушлар эса қуйидагилардир: «с», «з», «с», «з», «т» «з», «ҳ» ва «ʻайн» (ʻ) деб аталувчи ундош товушлардир.

... бу товушлар талаффузини ўқитувчи ёрдамида ўрганиш тавсия қилинади[3].

№	ҳарф номи	араб.	№	ҳарф номи	араб.	№	ҳарф номи	араб.
1	алиф ( )	ا	11	зā (з)	ز	21	қāф (қ)	ق
2	бā (б)	ب	12	сӣн (с)	س	22	кāф (к)	ك
3	тā (т)	ت	13	шӣн (ш)	ش	23	лām (л)	ل
4	са (с)	ث	14	сād (с)	ص	24	мӣм (м)	م
5	жӣм (ж)	ج	15	зād (з)	ض	25	нун (н)	ن
6	ҳā (ҳ)	ح	16	тā (т)	ط	26	ҳа (ҳ)	ه
7	хā (х)	خ	17	зā (з)	ظ	27	вāв (в)	و
8	дāл (д)	د	18	ʻайн (ʻ)	ع	28	йā (й)	ى
9	зāл (з)	ذ	19	ғайн (ғ)	غ			
10	рā (р)	ر	20	фа (ф)	ف			

[3] Мусаев О. Араб тили асосий қоидалари тизими. – Т.:ТошДШИ, 2000. 4 – 10-бетлар.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ

1. Қуръони Карим / Таржима ва изоҳлар муаллифи Алоуддин Мансур. — Т.: Чўлпон, 1992.

2. القرآن الكريم (CD–ROM 6.4) صخر (Sakhr Software Company).

3. رِقَاب دعاء مع فتحية اوراد . Тошкент, 1900 й. 24-бет.

4. رِقَاب دعاء مع فتحية اوراد سند ЎзР ФА ШИ, қўлёзма, инв. № 7287.

5. اوراد و توبة رسالهء ЎзР ФА ШИ, қўлёзма, инв. № 12094.

6. Имом Бухорий. «Жомеъус-саҳиҳ» / Араб тилидан тарж.: IV-жилд. – Т.: Қомуслар бош таҳририяти, 1991-1993.

7. «Олтин силсила: Саҳиҳул Бухорий». – Т.: «Hilol-Nashr», 2018.

8. Жузжоний, Абдулҳаким Шаръий. «Тасаввуф сирру асрори» // Мулоқот. – 1998. № 6. – 32-35 б.

9. Мансур А., Иброҳимов Н., Тухлиев Н., Ҳасанов А. «Солиҳ амаллар» (Сайланма ҳадислар). – Т.: Ўзбекистон Миллий Энциклопедияси, 1998. – 111 б.

10. «Маънавият юлдузлари»: (Марказий Осиёлик машҳур сиймолар, алломалар, адиблар) / Масъул муҳаррир: М.М. Хайруллаев. – Т., 1999. – 400 б.

11. Бертельс Е. Э. «Суфизм и суфийская литература» / Избранные труды: в III т. – М., 1965.

12. Кныш А. Д. Суфизм // «Ислам. Историографические очерки». Под общей редакцией С. М. Прозорова. – М., 1991. – С. 109–207.

13. Хисматуллин А. А. «Суфийская ритуальная практика». – СПб., 1996.

14. «KATALOG SUFISCHER HANDSCHRIFTEN AUS DER BIBLIOTHEK DES INSTITUTS FÜR ORIENTALISTIK DER AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN, REPUBLIK USBEKISTAN» /Zusammengestellt von: Baxtiyar Babadjanov, Sanjar Gulamov, Shovosil Ziyadov, Muzaffar Kamilov, Gulam Karimov, Ashirbek Muminov, Nuryoghdi Toshev, Sharifa Tosheva/Herausgeber: Jürgen Paul. FRANZ STEINER VERLAG STUTTGART, 2002.

АННОТАЦИЯ

К XII-XIII-м векам, благодаря усилиям суфиев, Центральная Азия превратилась в центр суфийских наук и методов познания мистического пути. Бедные и богатые, жители городов и деревень - почти все испытывали влияние идей великих суфиев. Такие братства как Йасавийа, Кубравийа и Хвāджагāн/Накшбандийа появились именно в тот период и стали едва ли не первыми братствами в исламе. И именно в этих братствах люди, испытавшие все ужасы монгольского нашествия, находили духовное утешение.

Известно, что на протяжении веков многие авторы составили массу суфийских сочинений в разных жанрах. Тем не менее, до нас дошла лишь часть таких произведений, в которых мудрые мысли были изложены в письменном виде. А, между тем, великие суфийские мыслители оказывали значительное влияние на развитие идеологии, философии, искусство и в це-лом культуру своей эпохи. Их произведения читались на огромной территории от Китая до Египта, от Стамбула и до берегов Индийского океана. И к нашему времени их произведения, попав жесткий водоворот времени, могли быть забыты нами. И в этом смысле мы можем сказать, что на полках библиотек мира еще лежат манускрипты, сохраняющие жемчужины мудрого мировоззрения.

В этой книжке мы представляем вашему вниманию один из самых распространенных вариантов коллективного и индивидуального молитвенного ритуала суфиев, называемого *вирд (аурāд)*. Вирды входили в состав дополнительных *(нāфила)* ритуалов и служили для духовного и нравственного очищения суфиев и других людей, кто к ним прибегает. В этом отношении их функция (а

нередко и способы исполнения) соответствовали другому суфийскому ритуалу «зикр» (богопо-минание). Варианты вирдов (как и зикра) были различными и даже дали название некоторым локальным ответвлениям различных братств (как, например, на Кавказе).

Мы можем сказать, что и сегодня такие произведения как «Аурāди фатхийа ма‘а ду‘ā’-и рикāб» имеют серьезное значение в процессе восстановления нашего национальных и религиозных ценностей.

Судя по сведениям источников, уже начиная с VIII-го века хиджры, существовали несколько вариантов «Аурāд-и фатхийа» и позже, обретая популярность, распространились в разных рукописных вариантах и в виде литографированных изданий.

Издатель «Аурāд-и фатхийа» (Ташкент 1900 г.) Муллā Абдуссалāм пишет в предисловии к своему изданию: « *... наш почтенный господин, полюс соединившихся (с Богом), светоч глаз познавших (Истину) Мир Сайййид ‘Али Хамадāни (ум. в 787/1385 г.), писал в своем произведении – «В поминании имен Бога я достиг вершин Пути и открылись мне врата благости. И поэтому я назвал это (произведение) «Аурāд-и фатхийа»...».*

Предлагаемая книжка подготовлена на основании упомянутого трактата и поэтому мы сочли необходимым сохранить ее старое название. Стараясь так же приблизить настоящее издание к научным, мы приложили и другие варианты этого трактата.

Мы надеемся, что данное издание привлечет внимание исламоведов и других заинтересованных специалистов.

МУНДАРИЖА

Муқаддима 3
Қалбингга қулоқ сол! 7
Зикрдан асл мақсад нима? 19
Салавотлар 64
Олти диний калима 82
Иловалар 85
Махсус илова 89
Фойдаланилган адабиётлар рўйхати 90
Аннотация 91
Annotation 93